

САЗВЕЖТА 9

Зборник радова чланова СКОР-а
Нови Сад

Нови Сад 2011

Зборник радова чланова
Савеза књижевника у отаџбини и расејању
Нови Сад
САЗВЕЖЉА 9

Издавач
Савез књижевника у отаџбини и расејању,
Нови Сад

За издавача
Игор Станковић, Нови Сад

Главни и одговорни уредник
Марина Жинић-Илић, Нови Сад

Компјутерска обрада
Сандра Гргуревећ, Нови Сад

Тираж - 500 примерака
Штампа: «КОПИ КОМЕРЦ» -Каћ

ИСБН 978-86-7970-092-6

**Савез књижевника
у отаџбини и расејању,
Нови Сад**

САЗВЕЖЕЋА 9

Зборник радова

Нови Сад 2011

РЕЧ УРЕДНИКА

Најпре Београд, САЈКОР.

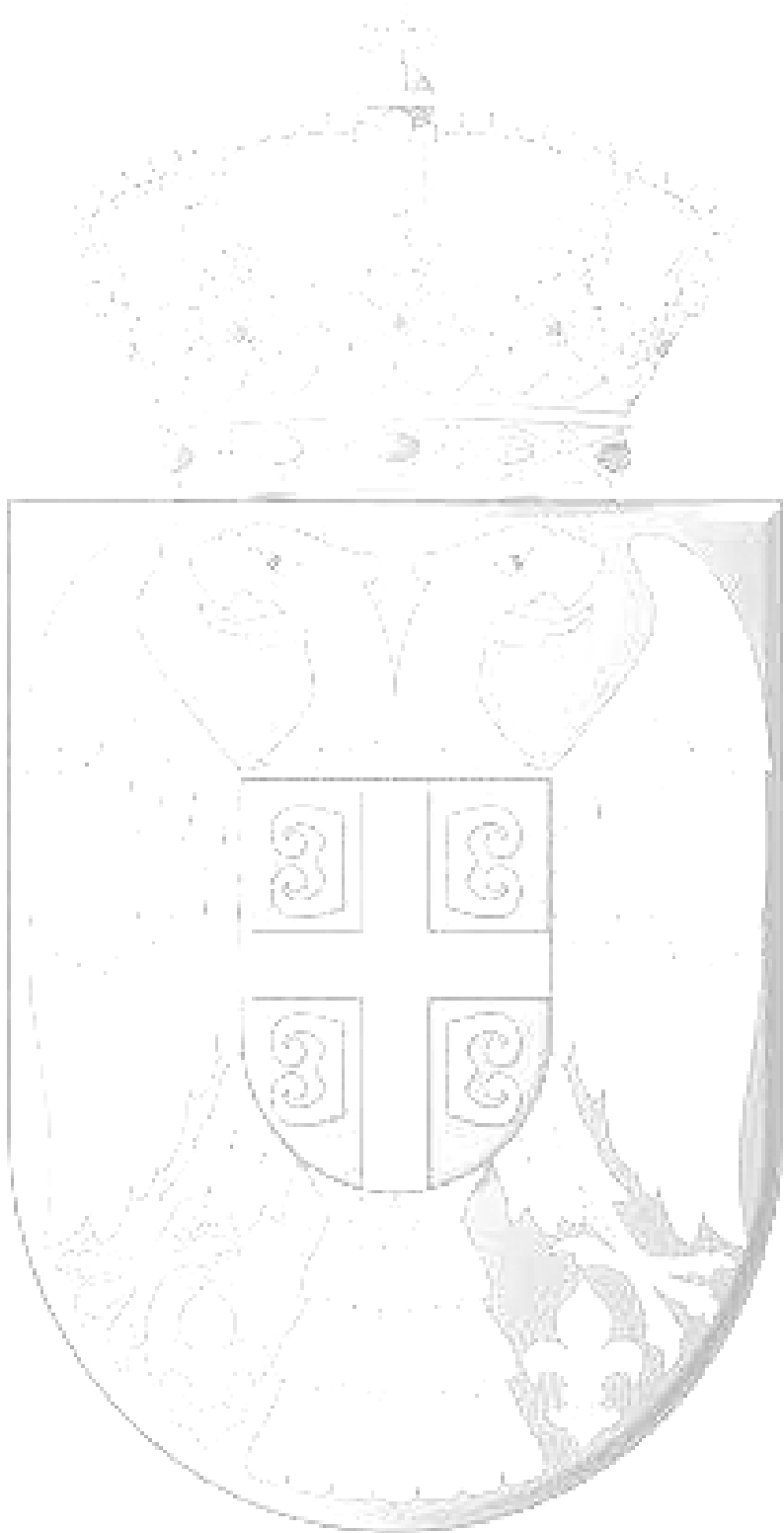
И тако годинама...

Ове године српска Атина, СКОР, зборник девети по реду, предато нам слово за „Око отаџбине“. Велико хвала на указаном поверењу госпођи Вери Александрић, господину Ненаду Радошу и свим заслужнима на трајању и истрајавању, на очувању лепоте отаџбинске, сербске. Обавезујућа реч не да мира. Тражи свој пут, да све изнедрено из душа и срца песника (лиричара...), прозних писаца, афористичара... нађе своје место под сунцем Балкана, да брани и одбрани рањени нам свод. Речју Божјом, словом ћириличним и завештањем. Србију вековну, духовну, немањићку, нашу... Вером, надом и љубављу, без гинућа, поринућа, мача... Ходајући усправно и смело, каткад са небратом, инатом... А одувек часно и силно, непоколебиво. Запелато се звонко, носталгично, трагично, молитвено, удивљено, обожено. Од Сретења до Видовдана, од колевке до гроба. На Крфу, на камичку Хиландара, на салашима, на Дрини, у дијаспори, у Војводини... У завичају, на поселу, на прелу, у сокацима, са јагањцима. Под оскорушом, вајатима, на изворима. На опелима и свадбама. На славама. Пред моштима, иконама... Наше молбе покајања, исповести, васкрснућа, понад свести - упућене - са сузама, са дланова, од искона, са прагова - анђелима и Оцу Небеском. Весници речи Божје, одсвуда. Из Земље и дијаспоре. Сестре и браћа у Бога, с разних адреса вратише се певањем у детињство, на згариште и родно огњиште. Да сведоче, речју бдију - за Србију. Да оставе своје трагове идући у сусрет прегачама, преслицама, обојцима, шилканима, јелецима... Певајући о пшеници, ливадама, слободама, о мравима и травама, облацима, обалама... Радујући се малим стварима, клисовима и жмуркама. Вапијући за златним кашикама и богатим временима. Казују писци о страпугици, певају о раскрсници, нађу се између истока и запада, међ заставама, на распуту и сопственом путу. Поред оптимизма провејавају носталгија и сета. У већини - слажу се писци - над родном грудом надвило се чудо. Чудо које искушава, спашава и уједно избавља. Чудо да чудније не може. Свако је уткао оно своје да прене и освести, да отргне Земљу од заборавља. Како би другачије песник, него својим побунама идући ка спасењу, ка највећем врелу тајне - своје Богу у наручје. Отуда и дарови и уздарје. Огледи и прогледи. Вретено истине, сви наши погледи.

Могло се и више и боље, благородније. И са овим приносима, овогодишња жетва завршава. Догодине ако Бог да сејемо ново семе. Од нас зависи како и куда. Колико. Богатим – обogaћење! Мали су велики и велики мали! С добрим мислима и делима у вечност! Уђимо у ново лето Господње с новим победама! Од Бога вам мир, здравље и спасење. На многаја љета, живели!

Марина Жинић Илић,

Лета Господњег
На Крстов дан, 2011
Нови Сад

**Објављивање овог зборника омогућила је
г-ђа Вера Александрић**

АЛЕКСАНДАР ФИЛИПОВИЋ Фића

Рођен је 09.03.1079.године у Ваљеву.
Средња стручна спрема.
У радном односу у МУП као полицијски
службеник.
Члан је СКОР-а.
Адреса: улица Банковића бб, 14242 Мионица,
СРБИЈА.
Контакт: телефон 014/3421903, мобилни
телефон 066/9218847.

СРБИН МАЛИ

Велики је и сваки Србин мали,
томе га је учио и прадеда да се хвали,
учио га да је понос Србин бити,
да не треба то крити.

Деда га је учио
како се Србин кроз векове мучио,
крсну славу славио
и Србију бранио.

Причао му је и отац о прецима,
учио га о његовим свецима,
о борцима палим за Србију,
за његову земљу најмилију.

Тако је растао Србин мали,
чувајући земљу, што су му преци у аманет дали,
а сад и он прича какви су њихови
преци, славе, свеци...

Прича о шајкачи,
прича о Србији и он својој деци.

БЕЛА МАРК` КУЈУНЦИЋ

Рођен је 1944.године у Жеднику.
Средња стручна спрема. Пензионер.
Члан УРПУТ-а (Удружење радник песник у
туђини), Штургарт, Немачка и СКОР-а.
Објављена књижевна дела: збирка поезије
Књига живота – у истини сузе моје отаџбине,
(2000, Улм, Немачка), *У сржи земље завичајне –
Плава књига*, (2004, Улм, Немачка).
Живи у Улму, НЕМАЧКА.

ЖЕЛИМ МАЛО ЗАВИЧАЈА

О, да ми је горе Сувобора,
чаша воде са извора,
парче нашег плавог неба –
у туђини то ми треба.

Силно желим срцем врелим
завичају да се вратим,
предуго, о дуго сам у туђини
и за крајем својим патим.

Завичају, родни крају мој,
вратиће се теби синак твој
из туђине крају своје –
веселим се дану томе.

БИЉАНА БУРИЦА

Рођена је 1943. године у Добановцима.

Члан је СКОР-а.

Објавила неколико књижевних дела.

Адреса: улица Иве Лоле Рибара 6, 11272

Добановци, СРБИЈА.

Контакт: телефон 011/8465235.

САЊАЈМО

Сањајмо ноћас
за оне који немају сна,
за оне који будно стоје,
за оне који се боје
новог јутра и створеног сутра.

Молимо ноћас
за оне који тихо плачу,
за оне који несталоше
у страшном вихору рата.
Плачимо сутра
кад њихове очи буду
жељне сланих суза.

Будимо уз њих срцем
кад нас од њих све друго дели;
Останимо верни себи
у времену варљивих надања;
Издржимо страшне дане
великог људског страдања.

Крилате сенке зла
круже и смрт сеју
и гледају, само гледају
да нам неког одузму,
ако могу све
и ништа није као пре.

БОРИС СТОЈАНОВ

Рођен је 13.11.1953. године у Клисурси, СО
Сурдулица.

Висока стручна спрема.

У радном односу у Филијали за запошљавање
Јагодина као саветник за запошљавање.

Члан књижевних клубова *Карађорђевић*,
Београд, *Душан Матић*, *Ђуприја* и *Ђура Јакшић*,
Јагодина и СКОР-а.

Добитник треће награде публике 2007. године на
Поетској позорници КК „Душан Матић“ у Ђуприји.

Објављена књижевна дела: збирке поезије *Узводним током* (2003, Народна
библиотека Јагодина), *Дах ветра* (2009, Народна библиотека Јагодина).

Адреса: улица Лазе Лазаревића 30, 35000 Јагодина, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 064/8107067, електронска адреса
bstojanov@gmail.com.

ДАН МОГА РОЂЕЊА

Ледени висуљци с ћеремидног крова
у сутон одводе новембарски дан.
Падином одјекује лавез Шарова,
планинска кућа чека тренутак радостан.

Петролејка светлуца црвенкасто-жуто,
под бакрачем на огњишту искри буковина.
Смеши се небо, звездама засуто,
по други пут моја мајка рађа сина.

Као саонице клизе јој са чела капи зноја,
у снежни украс води их кристално вече.
Уз плач новорођенчета оте се уздах спокоја
Мушко је, мушко! У кући песма потече.

БОРИСЛАВ ГАВРИЋ

Рођен је 1936.године у Ораховици, СО Лукавац,
БиХ.

Висока стручна спрема.

Добитник неколико награда и признања.

Члан књижевног клуба *Јован Дучић* (председник клуба), Бијељина, Република Српска, Удружења књижевника Србије и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке поезије *Човјеков пјев у времену* (1991, Тузла), *Оловне кише* (1996, Пекограф, Земун), *Оноземалци* (1997, Пекограф, Земун), *Између барикаде и*

кристалне дворане (1998, Пекограф, Земун), *Тужабаба и неке ствари на Тари* (1999, Мост принт, Бијељина, Република Српска), *Мјесец у здјели* (2000,

Прво слово, Београд), *На царској цести* (2003, Задужбина Петар Кочић, Београд), *Срце на табли* (2003, Задужбина Петар Кочић, Београд), *Златна леза* (2004, СКПД Просвјета, Бијељина, Република Српска), *Цвијет Руже Шимиширове* (2005, Задужбина Петар Кочић, Београд), *Сребрне сјене* (2007, Свет књиге, Београд), *Озрен распопућена земља* (2007, Младост, Бијељина,

Република Српска).

Живи у Бијељини, РЕПУБЛИКА СРПСКА.

Контакт: телефон 055/209599 , мобилни телефон 065/301058.

БАТ КОРАКА ЗЕМЉИ ТРЕБА

Поколењу на срамоту
туђа рука баца сјеме,
за потомке тешко бремене –
остављена Земља скоту.

Туга легла испод неба:
ни невјесте ни горштака,
нити дима из димњака,
а бат корака Земљи треба.

Вјетар сувим лишћем шушка:
кад год буде моћних воља,
свако брдо биће пушка,
падаће класје посред поља.

Вријеме тешко к`о олово,
у расулу земне кости
ко ће моћи да опрости
засејано црно сјеме.

Зиме посне, празна љета:
одлици се водотоци,
попопљени травокосци
у океан широм свијета.

Ни за врапце нема стреје –
кућишта закоровљена,
небо је распопућено
да ни сунце не зна гдје је.

БОРКА ДРАГОЉЕВИЋ

Рођена је 14.01.1949.године у Доњем Раткову,
БиХ.

Средња стручна спрема.

Пензионер.

Члан је СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирка поезије
Писмо за Крајину (2009, Миња, Нови Сад) и *На
пређеном путу изгинусмо* (2010, Пипери, Нови
Сад).

Адреса: улица Милеве Марић 21, 21000 Нови
Сад, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/490350, мобилни телефон 064/4129204, електронска
адреса borka.dragoljevic@gmail.com.

ТУЖНИ ВЕКУ ДВАДЕСЕТИ

Тужни веку двадесети
најтужнији баш на крају
како ли је страшно било
прекодрински Срби знају.

Свет се с њима поиграо
јадни људи знали нису
деведесет пете – јесен
дочекаше у амбису.

Протераше поштен народ
што ствараше, да не просе
из земље га истераше
шта отети имало се.

Овај народ треба знати
кад крајишки Србин гине
он спомиње породицу
и Србију преко Дрине.

Рањеног га срце боли
губи земљу и огњиште
ал` Србију земљу моли
од ње мртав помоћ иште.

Тужни веку двадесети
најтужнији баш на крају
како ли је страшно било
и косовски Срби знају.

БОРКА ЖИВАНОВИЋ

Рођена је 02.08.1941. године у Лужани,
Крајина.

Основна стручна спрема.

Пензионер.

Члан је СКОР-а

Добитник бројних награда и признања
на књижевним сусретима.

Објављена књижевна дела: збирке
песама *Козарачка мајка* (2007, Нови
Сад), *Збегови из Крајине 1993. и 1995.*
Патња народа мог (2008, Нови Сад) и
Сељанка (2011, Нови Сад).

Адреса: улица Антона Чехова 2/1, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.
Контакт: телефон 021/540409, мобилни телефон 064/7079098.

КРАЈИШКО ПРЕЛО

Још се сећам свога родног села
и у њему девојачког прела.
Свака цура са преслице преде,
Поред цура лепо момци сједе.

Лампа светли, угаси је нешто,
а то момци искористе вешто.
Са девојкама у мраку се шале,
Док поново лампе не упале.

За крај прела вечера се кува.
Свака мајка своју ћерку чува.
Сва је срећа што се лампа гаси,
Мајка ћерку не може да спаси.

Кад је кудеља испредена и вечера поједена,
Засвирају шаргије и тамбуре запевају.

Мала лампа више не светли,
Запевали већ и први петли,
Све од песме одјекује село,
Зора свиће, напуштају прело.

БУДИМКА ТОШИЋ

Рођена је 1962. године у Шљивовици.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан је неколико књижевних клубова у Србији и

СКОР-а.

Више пута награђивана.

Објављена књижевна дела: збирке песама *У*

колеџи меких трава (2006).

Адреса: улица Његошева 32, 31000 Ужице,

СРБИЈА.

Контакт: телефон 031/565417, мобилни телефон 064/6398655.

ОПЕТ

Опет ти ноћас лице грдили
златну ти косу огњем спржили
бистре ти очи димом мутили
о, чудесна лепотице мајска!

Опет ти ноћас груди парали
голом ти руком срце вадили
утробу плодну живу кидали
невесто славом овенчана.

Ал` славуја нису ућуткали
Нит` багрему цвета покидали
нити сунцу јутра ускратили
пркосна душо балканска!

ВЕРА ПАВИЋ

Рођена је 09.02.1948.године у Банатском Карловцу.

Члан је књижевног клуба *Момчило Настасијевић* (председник клуба), Горњи Милановац, Удружење текстописаца Србије, КЗЈ и СКОР-а (председник Огранка Горњи Милановац).

Добитник многобројних награда и признања. Објављена књижевна дела: збирке песама *Ма шта* (1998, КЗЈ), збирка песама и афоризама *Ломљавина* (2003), збирка афоризама *Слатки смех* (2007 и 2008).

Адреса: улица Војводе Милана 8/1/3, 32300 Горњи Милановац, СРБИЈА.
Контакт: телефон 032/717184, мобилни телефон 064/3321245.

ПОМОЗ` БОЖЕ

Са истока кад се сунце јави
првим зраком Србију поздрави,
кроз шљивике поветарац дува
песма бруји, Бог Србију чува.

Помоз` Боже
да се Срби сложе,
да у миру ору родне њиве
и у једној држави да живе.

Поздрав шаље из облака вила
где сте, Срби, где сте браћо мила,
где су ваша четир` слова права
само слога Србина спасава.

Зове небо, зову давни преци
Србије се, Боже, не одреци,
да и даље Србин слави славу
Светога Ћорђа и Светога Саву.

ВЛАДИСАВ АРСЕНОВИЋ

Рођен је 1954.године у Горњој Бадањи.

Средња стручна спрема.

Члан је СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама

Насликано опевано, Благо џерског самораста,

Глогови мириси, Нема стега, Мало среће, збирка

кратких прича и афоризама *Кад заљуља.*

Адреса: улица Милоша Поцерца 2, 15000 Шабац, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 064/2814569.

БЕРБА ВИШЊЕ

На пољани, у равници
бусом стижу најамници.
Сви берачи, надничари
Поцерине, Мачве, Срема.
Ту се бере и не дрема.
Вредне руке, деце снајке
и понеке старе мајке.
А вишње су све црвене
у грозду су и румене.
Има приче, има шале
а и ситне деце мале.
Беру вишње носе воду
понеко се моли Богу.
У Иригу и Јакову
бери вишње, узми лову.
Берем вишње, а оне увеле
да л` због воде или смене целе?
На северу Фрушка Гора
гладан народ радити мора.

ГОЈКО ЋУРЧИЋ

Рођен је 19.07.1954. године у Казновићи.

Висока стручна спрема

У радном односу у Нафтагасу, Нови Сад, као
инжењер.

Члан је СКОР-а.

Поводом прославе пола века од доделе Нобелове
награде Иву Андрићу постао је лауреат

Специјалног признања Академије “Иво Андрић”
за роман “ПЕСМЕ РОЂЕВИЋА - Можда вам се
штуца”.

Објављена књижевна дела: роман *Песме Рођевића – Можда вам се штуца*
(2007, ИК Прометеј, Нови Сад).

Адреса:

Контакт: мобилни телефон 064/8882580, електронска адреса
gojkocurcic@neobee.net.

Живи у Новом Саду, СРБИЈА.

ПЕСМЕ РОЂЕВИЋА

Можда вам се штуца

Пошто су Живка и Голе у последње време често причали о
прошлости, о својим прецима, Голе је почео да истражује своје порекло.

Ретко је долазио кући и имао је обичај да оде на гробље, да упали
свеће оцу и деди.

- Голе, кад већ идеш на гробље, одсеци и оно жбуње испод
дединог споменика. Чича нам је рекао да одржавамо тај споменик, јер је
ту сахрањена баба Марта, која није имала деце, и оставила му имање.

Узео сам секирче, маказе и рукавице и кренуо у истраживање.
Успут сам прошао кроз Ђуриће и видео комшије, који су још живи. Било
их је двадесетак. На питање како су, обично су одговарали:

- Хвала на питању. Добро смо. Сви су нас заборавили. Да сте ви
млади живи и здрави. За нас није битно. Ми смо ионако једном ногом код
Тополе.

Док сам ишао према гробљу, стално сам понављао њихов
одговор: *Ми смо ионако једном ногом код Тополе*. Дошао сам на гробље
код Тополе, на место где се налазе споменици бабе Зоре, деде Килера и
оца Тиса. Стао сам испред њихових споменика и запалио им свеће.
Осећао сам се непријатно, као да ме неко посматра. Зато сам почео да
гледам споменике околу и слике на њима. Осетио сам погледе комшија,
које сам срео пре пола сата. И стварно, сви су имали своје споменике на
гробљу, и на њима слике и натпис. Само су недостајала четири броја,
година када ће умрети. Затим сам вретио поглед и срео се са погледом
своје мајке Живке. Чуо сам њен глас:

- Гочо, немој да се чудиш, па и ја сам једном ногом код Тополе. На мене је ред.

Тргао сам се и учинило ми се као да су сви споменици оживели. У тренутку ми се вратио филм из детињства и живот са комшијама. Погледао сам деда Килера и приметио забринутост на његовом лицу, али када сам видео шипражје са његове десне стране, схватио сам да је забринут због тога. Одмах сам узео секирче, маказе и рукавице и прионуо на посао.

Наишао сам на два споменика. Један је био цео, а други поломљен. На њега је била наслоњена надргробна плоча. Узалуд сам се трудио да било шта прочитам, сиали нисам успевао. Разочаран, почео сам још жешће да крчим трње. Када сам завршио посао, догодило се нешто необично. Сунце се промолило из облака, обасјало се споменик под углом од четрдесет и пет степени и успео сам све јасно да прочитам.

И тако сам се у једном дану обогатио новим сазнањем. Мој чукундеда, чије име још нисам пронашао, имао је два рођена брата, Јаблана и Тодора. Од тог момента, осећао сам како њихова имена позитивно зраче и у мени изазивају предивна осећања. Зато сам одлучио да наставим истраживања свог породичног стабла и порекла.

Под овим утисцима, кренуо сам кућу, али сам доживео још једно велико изненађење. Срео сам Вељу пешака.

Данас, после четрдесет година, прошло је много генерација које су завршиле школу. Једино је Вељо остао да пркоси времену; да иде пешке у истом оделу, са истом торбом, на истој релацији Рудница-Рођевиће-Варош. После толико времена, Вељо се није променио. Само је мало продужио свој корак, и више не путује сваки дан, већ сваки други. Каже, нема друштва, мало је ђака, а и не иду више пешице. Смањило се становништво у Рођевићу, па мена довољно новости. Зато понекад преноћи у Вароши, у некој напуштеној бараци. Напуни батерије, па поново на пут, надајући се бољим временима.

Своје подухвате испричао сам мајци и браћи, па се и они заинтересоваше за наше претке и одлучише да сутра сви заједно одемо на гробље и запалимо свеће.

*

Голе живи у садашности, често одлази у прошлост, да би из ње нешто ново научио, а повремено одлази у будућност, да наслади своју душу. Идеализује своје претке и старије, поштује старачку мудрост и искуство, и не жели да поскакује са младима, јер је тек сада упознао радост детињства, које је имао. Он се никада неће одрећи нечега што је његово: пријатеља, рођака, старе слике, одеће, искуства, које је искусио и оних које није.

Рођен је у месту, где је некада била прва српска држава, а сада не зна у којој држави живи. Не зна у којој ће живети и са киме ће живет. Само зна, да сада живи у Новом Саду, а већи део времена проводи на *српској Светој гори*, где се осећа предивно. У граду живи модерним

животом, а у планини традиционалним. Поред манастира Раковац црпи исконску снагу својих прадедова.

За викендицу је одабрао место које га подсећа на завичај. Тамо се бави активностима, на исти начин као кад је живео у родном крају. Толико воли да коси, себи и комшијама, на традиционалан начин. Коси брже и боље него косачица. Има исту опрему, као што су његови преци имали: косу, наковањ, чекић, брус и калаву.

Дубоко поштује прошлост, историјске личности и претке и патриота је *до даске*. Има наугољиву радозналост. Интересује га прошлост и зато покушава да многе ствари отргне од заборавља. Од својих предака је сачувао ћилиме, тканицу, разбој, преслицу, кудељу, вретена, фењер и лампу. Пронашао је Пелагићеву књигу „Народни учитељ“, ушао у траг *убојном камену*. Кирилов момачки јелек и тканицу однео је сестри у Чикаго. Жели да направи музеј својих предака у стану.

Да би испунио радозналост предака, Голе им подноси извештај, како се данас живи и шта ради, а уједно им се извињава због узнемиравања:

*Преци, драги, наши,
можда вам се штуча,
јер вас помињемо,
не љутите се што вас,
будимо из вечног сна.*

*Тужно је Рођевиће,
где рођени смо ми,
бела куга нам се руга,
село без сељака,
школа је без ђака,
њиве без усева,
ливаде без стада,
овде туга влада.*

*Бог нас оставио неманима,
тргујемо данас с њима.
Ми бедници, божјије крви,
данас задњи, никад први.*

*Не устајте, не будите се,
Јер немате где доћи.
Не постоји овде дан,
само пуста тама.
Нема више сунца, кише,
у долини се тешко дише.*

*Не идите на Гобељу,
бачија наших више нема.
Ту мафија влада.*

*За храну и живот,
Треба велика лова,
јер у њима има
много џулова.*

*На Косову владају звери,
у нашој крви се купају,
хоће и душу да нам узму,
у лудницу да нас стрпају.*

*Европа се нама смеши.
Да л` Србија сада греши?
Ту постоји тешка рана,
све душманин до душмана.*

*Драги Боже, смилуј нам се.
Нама се окрени.
За нас још наде има,
дубоки су нам корени.*

*

Голе је напустио место у коме је удахнуо живот, осетио божанску светлост Сунца и први пут осетио родитељску љубав. Гоњен велико жељом за бољим и срећнијим животом, оставио је завичај: место где су вековима живели његови преци. Ипак, остао је да живи у отаџбини, за коју су се они борили и дали своје животе. Осетио је сву магичну мож заставе, која се виори, грба, која пркоси и химне, која се слуша и пева, у ставу мирно, уз сузе радоснице.

Обишао је Голе свет, уздуж и попреко. Жао му је што више нема велике земље и што није могао да одговори на једноставно питање:

- У којој земљи живиш?

Европа је пригрлила све наше непријатеље и сада и нас зове у своје наручје. То је лепо од ње, али Голе још увек нема одговор на два питања:

- Зашто нас Европа није примила док смо били велика земља? И зашто тражи да будемо што мањи да би нас прихватила?

Да не бисмо правили исте грешке, због наше деце и будућих генерација, не смемо улазити у ту заједницу без свога језика, писма, вере, историје, културе, заставе, грба, химне, јасних граница. Већ смо живели у неколико заједница и уверили се да су оне кратког века.

Као свој мали допринос, Голе је покушао да напише речи за будућу химну:

*Ој, Србијо, мајко наша,
вечно волимо те ми.
Израсла си из пепела,
наша једина љубави.*

Ој, Србијо, земљо моја,

*најлепша си ти,
јер моју си жедну душу
задојила огњем љубави.*

*Мајко наша, сестре, браћо,
сложно устанимо сви.
Молимо се Светом Сави,
нашој светињи.*

*Прошла си пакао и таму,
очистила тело и душу,
удахнула живот телу и духу.
Идеалима вечни, води нас.
Ко те мрзи, нека ти се диви.
Ој, Србијо, мајко наша,
Светлост твоја, нека вечно живи!*

*

Паметна смо нација, али је крајње време да нешто паметно урадимо. Морамо схватити да се данас води борба за природне ресурсе и економско тржиште. Знамо шта је најбитније данас, али морамо предвидети, шта ће бити сутра, да нас не би жедне преко воде преводили. Шта је са људским ресурсима? Ми у њих пуно улажемо, а кад треба да их користимо, ми их се одричемо. Не смемо продавати природна богатства. То су могли и наши преци да ураде, па нису. Зашто? Не смемо продавати нити загађивати земљу, воду и ваздух, јер то је будућност. За будућа поколења треба да их сачувао.

Рођевачки песници су једногласни, када говоре о овој теми и зато их треба саслушати:

*Будимо поносан народ!
Патити више не смемо!
Морамо се коренима вратити,
и на делу показати,
па ће нас сви поштовати.*

*Морамо за временом поћи,
ал` паметни морамо бити.
Ко не иде за временом
оно ће га прегазити.*

*Треба паметан бити,
и од стоке се може
понешто научити.
Ој, Србијо, немој
мутну воду пити.*

ГОРДАНА Љ. МИЉКОВИЋ

Рођена је 16.03.1955.године у Параћину.
Висока стручна спрема.
У радном односу у Основном суду, Параћин,
као стални судски вештак за област
грађевинарство.

Члан је краљевског књижевног клуба
Карађорђевић, књижевних клубова *Душан
Матић*, *Ћуприја*, *Мирко Бањевић*, Параћин, КЗЈ, УКС и СКОР-а.
Више пута добијала награде и признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Са призвуком туге* (2003, КК
Душан Матић, Ћуприја), *Вечност поезије* (2006, КК Душан Матић, Ћуприја),
Свет камених фигура (2008, Библиотека Др Вићентије Ракић, Параћин) и *У
сусрет пролећу* (2010, Библиотека Др Вићентије Ракић, Параћин).

Адреса: улица Царице Милице 14, 32250 Параћин, СРБИЈА.
Контакт: телефон 035/570118, мобилни телефон 063/640607.

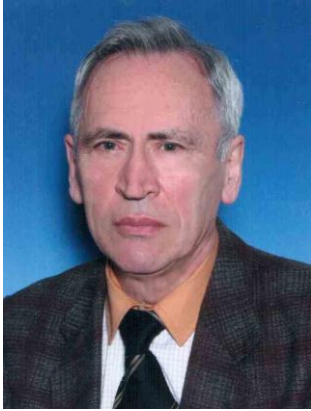
ЗВОНА (у славу Вожда Карађорђа)

Титрајем светлости и молитвом
свако јутро нама почиње
док златне капи росе
квасе и милују винограде.

Дах живота земљи удахњују
и поносно пут издижу
јуначки ход висинама
у вечну славу и памћење.

За душе наших предака
херојима бесмртности
нека светлост зрачи
искру ватре која се не гаси.

Кост, сабља и камен
и име Тројице Свете
звона звониће више Карађорђевог брда
и простора до крајњих времена планете.

ГРАДИМИР ОБРАДОВИЋ

Рођен је 07.01.1940.године у Трњану, СО
Алексинац.
Висока стручна спрема.
Пензионер.

Члан је краљевског књижевног клуба
Карађорђевић, КЗЈ и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирка песама
Трагање за изгубљеним огледалом (2010, НБ
Р.Никчевић, Јагодина).

Адреса: улица Никчићева 6/5, 35000 Јагодина, СРБИЈА.
Контакт: телефон 035/224505.

НОЋНА МОЛИТВА

Тамо где се Гледић с небом спаја,
ноћу Месец Каленић златом обасјава.

А над њиме анђели са стрелама у руци,
на небу звезде, из манастира звуци.

Обасјао Месец розету и луке,
са зидова свеци божју службу служе.

Божју службу служе у ноћном миру,
гласовима тихим у прошлости увиру.

За олтаром Лазар у царској одећи,
причешћује свеце пред нови бој свети.

Кад не може Србе слогом да окупи,
Свети Ратник истрг`о из корица мач љути.

Шест векова трају прогони и сеобе,
спаљивање светиња, арнаутске глобе.

Оставише веру „српске“ Османлије,
од манастира праве високе џамије.

А сада се множе нови глобалисти,
одричу се вере, Србије и прошлости.

Нема више кога Лазар да причести,
Свети Ратник да поведе у бој свети.

Зато ноћас усред небеске тишине,
на четири оцила Лазар опомиње.

ГРОЗДАНА ЦРЕПАЈАЦ

Рођена је 12.04.1971. године у Банатским
Карловцима.

Средња стручна спрема.
Ван радног односа.

Објавила 10 књига поезије и 2 романа.

Адреса: улица Првомајска 71, 26320 Банатски
Карловац, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 063/8477627.

КОСОВО

Зашто ћуте Срби, докле мисле тако,
испуњено гробље и Косово поље.,
покривена небом Грачаница збори:
Удруж`те се, Срби, Косово нам гори!

На Газиместану настала је збрка,
свуд` је хладно; погледа мрка,
косовски јунаци у крвавој страви.
Опет се иконама суза појави.

Арбанас ножем на плочи
Симониди ископао очи.
Њено лице анђели превили,
али ране нису залечили.

Косовска девојка у крчаг воду носила,
за јунака свога од Бога милост просила,
сад га сузом пуни, понестало воде.
Где сте, браћо Срби, куд ратови воде?

Застах немо, гледам из прикрајка,
девет дала Југовића мајка,
побегла од света, пред иконом клечи,
без икога свог, без суза и речи.

На Косову сад вену божури,
нове химне и заставе ничу,
где су пошли, зашто им се жури,
отимају царство нашем Немањићу...

ДАРИНКА ТРИФОВИЋ

Дара

Рођена је 17.04.1952.године у Главичици.
Средња стручна спрема.
Пензионер.

Члан је књижевног клуба *Бранко Ћопић*,
Удружења књижевника Косова и Метохије,
Удружења писаца Србије, УКС и СКОР-а.
Добитник неколико награда и признања.

Објављена књижевна дела: збирка песама за децу *Са деце стране света* (2004), *Насмејано јутро* (2005), *Не дирај ми шешир, ветре* (2007), збирке песама *Главу горе* (2002), *Сузоречја* (2003), *Косово, земља вазнесена* (2008), збирку афоризама *По трагу му главе дођоше* (2010), збирка прича за децу *Желим да вам кажем* (2009) и роман за децу *Живот под звездама* (2011).

Адреса: улица Љубише Миодраговића 73ж, 11160 Београд, СРБИЈА.

Контакт: телефон 011/7432246, мобилни телефон 064/2879186.

КАМИЧАК ХИЛАНДАРА

Кашичицу снаге да дарују
у трен задњи, светла земног шара
и оркестар младости вечите
зидине бих мога Хиландара.

Врховима света да ме носе,
крунидбене свите да ми кроје,
за лек капљу мајчинога млека
с врх неба бих трун његове боје.

Ко задушна свећа изнад главе
све на свету утањи и клоне
ал` жилама крв убрза корак
кад му звона из грла зазвоне!

Шта успутна вијалишта могу
патролцију – савест кад би чули,
и како би намирили инат
кичма неба фењере кад стули.

Рашта плата за слабу одбрану,
добошару бурад да котрља?
којој души опрост да домаме
у наручју завишти кад срља!

Но, ја знадем где је извор снаге
и где лончић радости се пуни,
да од њега камичак претекне,
довољно је душом да врхуни.

ДОБРИНКА ОБРОВСКИ

Рођена је 1945. године у Бучумету, СО Медвеђа.
Основна стручна спрема.
Пензионер.

Члан је књижевног клуба *Орфеј* (дописни члан),
Суботица и СКОР-а (секретар).

Објављена књижевна дела: збирка песама *Љубав*
у жити (2007, Нови Сад).

Адреса: Булевар Краља Петра Првог 34/VII/21, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.
Контакт: телефон 021/6332425, мобилни телефон 063/8577235.

МИРИС БОЖУРА

На Косову српског неће остат` ништа,
уништиће душмани све,
стоје само спаљена огњишта,
и крвљу натопљена манастирска пепелишта.

Нестадоше српске свадбе,
не чују се чак ни српске трубе,
а девојке уместо момака
у души са болом се љубе.

Нема кума, нити стара свата,
само мртви до гробља се прате,
уместо песме лелек се чује
име божје са болом се штује.

Нема свадби нити има ишта,
ко да свија гнезда на згаришта?
Не може нико зидати срећу,
где су огњишта постала пепелишта.

Молим Бога да се врати време,
момци на Косову почну да се жене,
да се труба са Косова чује,
православље слави и поштује.

Да миришу црвени божури,
да одјекну светосавска звона,
само душа љубави да иште
И нестане последње згариште.

ДРАГИЦА ГРБИЋ Драга

Рођена 06.04.1946.године у Сарајеву, БиХ.

Виша стручна спрема.

Пензионер.

Члан је Друштва љубитеља писане ријечи *Мост*,
Вишеград, Удружење писаца Србије, центар за
Републику Српску, Прњавор, Књижевне заједнице
Југославије и СКОР-а.

Добитник многобројних књижевних награда и
признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Јастук од босиљка* (2004, Српска
књига, Рума), *Сањалица* (2006, Развигор Пожега и Комови Андријевица), *На
крилима несанице* (2010, Друштво библиотекара Републике Српске) и збирка
песама за децу *Срећница* (2008, Српска књига Рума).

Адреса: улица Војводе Степе 10/3, 73240 Вишеград, РЕПУБЛИКА СРПСКА.

Контакт: телефон +38765/193530 ; +38758/620555 ; +38164/5701405,
електронска адреса renata.andric@simex-su.co.rs.

ЗАКЛЕТВА

Заклињем те
ко Синђелић Србина
ко мајка дијете

Заклињем те
ко хајдук хајдука
ко птица младунца
ко очево криво слово

Не дај писмо
ни за ово
ни за оно

Заклињем те
највећим висом у селу
завичајном водом
маховином и шумом
чувај слово
под увом
под језиком
под грлом

Заклињем те
ћирилицу чувај
иако наиђу смрти
све зло и црно
и свануће
изнићи ће сама
као зрело зрно

ДРАГИЦА ОБРАДОВИЋ

Рођена је 05.06.1938. године у Рајцу.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан је књижевног клуба *Ђура Јакшић*,

Јагодина, краљевског књижевног клуба

Карађорђевић, КЗЈ и СКОР-а.

Добитник многобројних награда и признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Соба*

мога детињства (2002), *Молитва пред*

причешиће (2003), *На извору* (2004), *Мале*

чаролије (2005), *Жуборења* (2007), *Годови*

(2010), *Траг* (2011).

Адреса: улица Никчићева 6/5, 35000 Јагодина, СРБИЈА.

Контакт: телефон 035/224505.

ЗАВЕШТАЊЕ

Ћирилица бисерна огрлица
речи се нижу и душу нам греју,
није то хладан и пролазан звек,
знају оне и сузе да пуне
и да им се чује чак до неба јек.

Знају да славе, веселе се с нама,
да нас разведе када смо тужни
и да нас просветле када је свуд тама.
Азбука – ниска вреднија од злата,
на том ђердану тридесет дуката;

А сваки наш глас по мери има стас:
ни мање, ни више, већ колико треба,
да нас узвиси, подигне до неба –
да славимо Бога, Ћирила и Вука,
јер је ћирилица најбоља азбука.

И зато ово неизмерно благо,
сјајније и лепше нег` камење драго,
чувајмо као вид зенице своје,
у васцелом свету такве не постоје.

Још једном вам кажем, браћо моја драга,
у језику се крије огромна снага:
шта је један народ без језика свог,
разумети га неће ни браћа ни Бог.

ДРАГОЉУБ СТАНКОВИЋ

Рођен 12.03.1942.године у селу Шишмановац.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан Клуба писаца *Чукарица*, КЗЈ и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирка песама

Пољупци са мирисом процвалих липа (2011).

Адреса: улица Бело Врело 53, 11147 Београд,

СРБИЈА.

Контакт: телефон 011/2518739 , мобилни телефон 064/1120833.

ЗОВУ ЊИВЕ СИНОВЕ

Градови нам беспослених пуни, ново време полако нас меље,
завичајна кућа нам се круни, на селима замрло весеље.

Опустели воћњаци и њиве, затрла се она бела стада,
више нема ко да бере шљиве, младе вуку светла велеграда.

Преци земљи своју крв дадоше, бела жите нема ко да сеје,
лепа села пуста остадоше, град не може тугу да угреје.

Кад се мало са асфалта скрене, мора човек себе да запита
када гледа чар земље рођене, ма где ли нам памет то одскита?

Да се ради, да се мало труди, да се њиви са радошћу хрли,
да се јутром са птицама буди, да се црква и икона грли.

Када плодну српску земљу сејеш, знају њиве вреднога да часте,
научићеш с децом да се смејеш, па ће нада с Богом да порасте.

Вас што муче бедне мале плате, чујте вапај ваше земље родне,
на бироу што вечно чекате, има хлеба и од њиве плодне.

Вратите се вашем родном крају и будите граду драги гост,
с трудом, радом, биће ко у рају, тврдој глави, нек остане пост.

ДУХОМИР ЦВЕТКОВИЋ

Рођен је 16.06.1932.године у Костуру.

Висока стручна спрема - специјалиста.

Пензионер.

Члан је књижевног клуба *Соколово перо*,

Сокобања, КЗЈ и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама
Крилате речи и *Идила природе*, и збирке песама

за децду *Добро јутро, децо* и *Букет радости*.

Живи у Сокобањи, СРБИЈА.

Контакт: телефон 018/833295.

КОЛЕВКА СЛОБОДНИХ ЉУДИ

Тешка су искушења прошла, земљо моја,
много је пало живота,
много си жртава поднела
да оствариш своја права.

Не клони, земљо моја,
усправи се и напред гледај,
немаштини и сиромаштву не подај се
и никад се ником не предај.

Облаци тмурни изнад тебе јуре,
буди се јутро и настаје дан.
Радуј се буди поносна, отацбино моја,
Замисли да си прошла кроз страشان сан.

Нека се громко чују сирене
и нека реке спокојно теку,
не заборави све што је било
нека се сви потоци слију у велику реку.

Нека се слију бујице људи,
нека се све што је живо пробуди.
Не плачи, рођена земљо,
ево већ рана зора руди.

Буди нам ведро, насмејана,
непокорена, земљо, буди,
јер ти си огњиште наших предака
колевка слободарских људи.

ДУШАН Д. ЖИВАНЧЕВИЋ

Рођен је 18.12.1955.године у Добановцима.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан је и председник књижевног клуба *Иво Андрић*, Земун, УКС и СКОР-а.

Оснивач је Песничке колоније „Срем“, у Добановцима.

Добитник многобројних међународних и домаћих књижевних награда и признања.

Објавио 8 књижевних дела.

Адреса: улица Земунска 5/2, 11272 Добановци.

Контакт: телефон 011/8467827, мобилни телефон 063/598396.

ЋИРИЛИЦА

И с` пролећа и с` јесени,
засејаћу плодне оранице
словима из Азбуке што кличу у мени
да класају и рађају родом ћирилице...

Временом да време – не затре нам траг!

И сред лета и сред зиме,
Православљем заклињаћу и Сунце и свице,
својим сјајем и песмом да чувају име
српско, светосавско наше ћирилице...

Временом да време – не затре нам траг!

И кад` дође време за небеске двери,
у кочије седнем, остаће на лицу
молитва и завет ми да од људозвери
потомство сачува своју ћирилицу...

Да временом време не затре му траг!

ЂУРО МИЛЕКИЋ

Рођен је 28.06.1936.године у Кукуљами.
Члан је Удружења књижевника Србије, Хаику
удружења Србије и Црне Горе и СКОР-а.

Објавио 25 књижевних дела.

Адреса: улица Чегарска 15, 34300 Аранђеловац.

Контакт: телефон 034/6790428, мобилни телефон

064/2167164, електронска адреса

djurom15@ptt.rs.

ОГЊИШТЕ

Слатко се дима надимисмо.

Слатко се ватром нагрeјасмо.

Слатких се мука нагутасмо.

На овом огњишту

ватру гасећи.

Кућа нам пламеном наочиглед

из руку заувек у небо утече.

ЕРЖЕБЕТ ТОМИЋ

Рођена је 1943. године у селу Бегалица, код
Београда.
Средња стручна спрема.
Члан је СКОР-а.
Више пута награђивана за поезију.
Објавила је 7 књижевних дела.
Адреса: улица Браће Татића 10/III/8, 23300
Кикинда, СРБИЈА.

ЗЕМЉА ЗАДРХТА

Сањиве очи склапају лати
надвија се и балдахин мрачни,
започели су свој концерт цврнци.

Мој лик је уоквирен прозором
завеса лелуја са уздахом,
сви домови одишу миром.

Изненада небом севне муња,
јурнуле су авети из пакла,
ледом се обавија душа.

Земља дрхти, вреба је ракета,
пламени језик стиже до неба,
угаси се звезда Северњача.

Колико звезда, толико рана,
потекла крв у потоцима,
стојим и даље у оквирима.

Стазама сећања природа плаче,
сад и немоћ кроз сузе истиче,
вијориће се барјак слободе.

Монструми рата ће се повући,
златни сјај сунца осветљаваће
душе свих људи будућности.

Бићу у оквиру празног рама
озарена, завесом осмеха,
само срећом и надом скривена.

Звезде ће намигивати с висине
кад слобода наш живот покрене
умиће се и лати сребром росе.

Сањиве очи склапаће људи,
биће још концерата у ноћи
весело ће се дизати снови.

ЖИВАДИНКА МАРКОВИЋ Жижа

Рођена је 21.10.1941.године у Лапову.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан књижевних клубова *Катарина Богдановић*,
Крагујевац, *Абрашевић*, Крагујевац, КЗЈ и
СКОР-а.

Добитник више награда и признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Кристина, опрости* (1999) и
Венчање бога кише (2006).

Адреса: улица Копаоничка 7/12, 3400 Крагујевац, СРБИЈА.

Контакт: телефон 034/302310.

НАПУШТЕНИ ДОМ

Дуго, већ дуго самујеш, доме напуштени,
оца већ одавно нема,
мајчина се марама више не шарени,
у сумраку, уз молитве вечерње,
прилазе ми ходајуће сени.
Боже, какав привид,
омађијан болом, кругом затвореним.

Испред кућног прага,
поздравља ме само песма зрикаваца –
поноћних верглаша и гримизни застор
небеских везиља – паука крсташа,
у шимширу уплетена вилина косица,
где стражари змија кућаница.

Често вас у сну грлим, премиле сени,
па оживи детињство у мени:
игре крпењача, кликера и клиса...
Тад заупцкета ватра са огњишта,
уз мајчину питу старинских мириса.

ЗОРКА ЧОРДАШЕВИЋ

Рођена је у Модрану, БиХ.

Виша стручна спрема.

Члан је књижевног клуба *Таласи*, Прњавор,
Удружења књижевника Хесена, Удружења
хаику песника Немачке, Удружења хаику
песника Србије, Удружења дјечијих писаца
Црне Горе, српске књижевне радионице
Франкфурт.М и СКОР-а.

Добитник више иностраних и домаћих награда и
признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Семберске сузе* (1997, Багдала,
Крушевац), *Расуто стадо* (1999, Књиготека, Београд), *Чаробни оркестар*
(Асик, Подгорица), *Семберијски вијенац* (2008, LIBRO COMPANY), збирке
хаику поезије *Брезе у завичају* (2001, Гносос, Земун) и *Дјечак и свитац* (2008,
LIBRO COMPANY).

Адреса: 30 Leo-Gans, Frankfurt 60386, DEUTSCHLAND.

Контакт: телефон 00491625903094, мобилни телефон 00496956992406.

ОСКОРУША

На врх наше баште стара оскоруша,
ту смо као дјеца препуни живота,
под крошњама њеним играли се фота.

А уштипке вруће, меке као душа,
доносила бака, наша бака мила.
С преслицом у руци поред нас би сјела,
скоро цијелог дана с нама се дружила,
меркала нас крадом, танку пређу прела.

Још и сад је тамо стара оскоруша
одољева жеги, олуји пркоси,
док јој шуме гране тамо у даљини.

Ту мирише и сад моје баке душа,
к`о да неко иде, тако ми се чини,
к`о да моја бака уштипке ми носи.

ИГОР СТАНКОВИЋ – Змај Врањски

Рођен је 06.06.1977.године у Сурдулици.

Висока стручна спрема.

У радном односу у МУП као официр полиције.

Члан књижевних клубова *Мирослав Мика Антић*, *Инђија*, *Душан Матић*, *Ђуприја*, *Матице Српске* и *СКОР-а* (председник).

Објављена књижевна дела: збирке песама *преОкупације Ума* (2004, Нови Сад), *Демола* (2005, КК „Мирослав Мика Антић“, Инђија, Нови Сад) и *Црни снег* (2006, СКОР, Нови Сад) и збирка приповедака *Горко семе* (2009, СКОР, Нови Сад).

Адреса: улица Корнелија Станковића 14, 2100 Нови Сад, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/6513154, мобилни телефон 064/1287934, електронска адреса vzmaaj@open.telekom.rs.

ЗЕЈТИНЛИК

Зејтинлик,

покој, тишина неоскрнављена,
чича док прича на лицу му сена.

Крстови,

силних ратника српских,
небеска битка опет добијена.

Тела,

француска, енглеска, талијанска,
руска и тела далеких туђинаца.

Војници,

леже у строју сви мирно пред Богом,
пали за правду с вером у Христа.

ЈАБЛАНКА ПАВЛОВИЋ

Рођена је у селу Врмца.
Средња стручна спрема.
Ван радног односа.

Члан је књижевног клуба *Бранко Ћопић*,
Удружења књижевника *Бранко Миљковић*,
Удружења уметника Врело, УКС и СКОР-а
(председник Огранка Сокобања).

Добитник је повеље за животну књижевно
стваралаштво.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Предели, слике и сећања* (2004),
Вртлог живота (2005), *Оковане птице* (2007), збирка песама за децу
Распуст (2008) и збирка прича *Трагови* (2010).

Адреса: улица Вука Караџића 10/1, 18230 Сокобања, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 063/468923.

ПАТЊА И ГОЛГОТА СРБА

(одломак)

Привид живота у невидело,
под иконом ћути!
Оплакујем игру згаришта,
улицом зле коби,
патњу птицама селицама.

А и камен, и цвет,
што крвљу мирише,
заболеше капи туге!
Ожилци, отров у венама
дрхти утроба незрелог
воћа у сузама крви!

Тугују изданци млади,
у порти Грачанице,
без суза колом немира.
Вихори демона калеме време,
огњем плету сутрашњицу.

Њише се авенија крајпуташа,
из гробова, гнев пију!
Ехом покушавам, изведрити
небеске сводове да из кандила,
тужбалицом из мојих груди,
светлост омиришу.

ЈОВАН БОГДАНОВИЋ

Јоб

Рођен је 13.07.1936.године у Новом Саду.

Основна стручна спрема.

Ван радног односа.

Члан је СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирка песама *Црно и бело* (2004, Нови Сад), романи *Сјај Катарзе* (2004, Нови Сад), *Визија праведника* (2005, Нови Сад) и *С` друге стране сјаја таме* (2006, Нови Сад).

Адреса:

Контакт: телефон 021/6330878, мобилни телефон 064/3627873.

ВОЛИМ ТЕ, ВОЈВОДИНО

Пловио сам по Дунаву плавом,
сплаварио сам на Тиси сплавом,
на Бегеју рибу ловио,
никада нисам, никог тако,
као тебе заволио.

Волим те, Војводино,
и тако нежно, са пуно љубави те газим,
где год да кренем
теби се увек враћам
у теби најлепше љубави налазим.

Волео сам Клису и Слану бару,
своје срце дао Новом Саду,
у Сланог бари се родио.
Никада нисам у животу
Слана баро, као тебе волио.

Ој, Трифуне, ромски вуче,
за тобом ми срце пуче,
од силине снаге и знања,
да савладамо муке и одрицања.

ЈОВАН МИХАЈИЛО

Рођен је у Сајковићу, БиХ.
Висока стручна спрема – магистар.
У радном односу у Економској школи „Свети
Никола“, Нови Сад, као сарадник.
Члан је књижевних клубова *Орфеј*, Суботица,
Јесењин, Београд, *Текстописци Србије*, Савеза
књижевника Републике Српске, Друштва
књижевника Војводине и СКОР-а (заменик
председника).

Објавио више књижевних дела.

Адреса: Буковачки пут 936, 21000 Петроварадин, СРБИЈА
Контакт: телефон 021/439094, мобилни телефон 064/2589836, електронска
адреса mihajilojovan@nadlanu.com.

ЗАВИЧАЈНА

Ја сам био црно дете
и волео сунца сјај,
волео сам плаве ноћи
и динарски завичај.

Волео сам своје село
и звонике у Губину,
волео сам детелину
и рунолист са Динаре,
волео сам куће старе.
Сад ми кућа у пепелу,
ласта гнездо не савија
и срце је сад у грчу,
одселила се фамилија.
Згаришта су наоколо,
родитељи загрљени
из гробова поручју
да је село у опсени.

И кринови не цветају,
ни божури, жута зова,
све је палеж, мој
Троглаве, све је палеж
до Грахова.

Мене боле ваше ране и
небо је сад високо.
Ја бих хтео као соко
и до звезда с вама
поћи; голубови не
гнезде се,
све је празно
ове ноћи.

Точи се црвено небо,
јаруга - понире река,
дубоко из дна срца
Цетина нас врела чека.

ЈУЛКА ЕРЦЕГ

Рођена је 19.09.1050.године у Змајеву, СО
Врбас.

Висока стручна спрема.

У радном односу у Народној билиотеци, Добој,
Република Српска, као библиотекар.

Члан је књижевних клубова *Трудбеник*, Добој,
Савеза књижевника Србије и Црне Горе и
СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама
Мостови (2003) и *Жубори* (2004, Савез
књижевника Југославије, Добој, Република
Српска).

Живи у Добоју, РЕПУБЛИКА СРПСКА.

СРБИЈО, ВОЛИМ ТЕ

Србијо напаћена,
несхваћена,
Србијо, најлепше ти име,
Србијо Непобедива –
то ти је презиме.
Волим те што си храбра,
пркосна,
одлучна,
несаломљива.
Србијо вековна,
духовна,
опет се у теби
све из пепела диже,
много сам те волела,
Србијо,
сад те волим више.

ЉУБИНКА ТОШИЋ

Рођена је 1956. године у Рујевцу.

Средња стручна спрема.

Ван радног односа.

Члан је књижевних клубова *Рујно*, Ужице,
Мирослав Мика Антић, Инђија, хаику клубова
Александар Нејгебауер, Нови Сад и ХУСЦГ,
Београд и СКОР-а.

Добитник више баграда и похвала.

Објављена књижевна дела: збирке песама

Завичајна сазвучја (1988), *Облак у олуку* (1989), збирка хаику поезије *Још понека јабука* (1993) и збирке песама за децу *Шта рече гост* (2002) и *Неко је изговорио твоје име* (2007).

Адреса: улица Немањина 33, 31000 Ужице, СРБИЈА.

Контакт: телефон 031/521762, мобилни телефон 064/9377056.

ОВО ЈЕ ДАНАС СРБИЈА

(одломак)

Ово је наша земља
слобода коју још имамо
неожењених момака, неударних девојака
и понегде само с дечијим плачом.

Ово је земља људи што моле
за свакодневне потребе своје
који нису пристали негде
јер имају године, године што боле.

Ово је земља стараца на селу
необрадивих и неузраних њива
где ветрови отварају врата
и паучине што свукуда има.

Ово је та земља Србија у којој људи
корачајући причају сами са собом
непримећујући ни свога што прође
ту, на два – три корака са својим болом.

ЉУБИЦА ВУКОВ-ДАВЧИК Буба

Рођена је 25.12.1949.године у Сенти.

Висока стручна спрема.

У радном односу у Д.О.О. Селма Electronic согр,
Суботица, као економиста.

Члан је књижевних клубова *Орфеј*, Суботица,
Јесењин, Београд, *Тектописци*, Земун, *Иво
Андрић*, Земун, Удружења књижевника

Републике Српске и СКОР-а (члан Издавачког савета).

Објављена књижевна дела: три триптиха поезије *Тиски цвет 1, 2, 3.* (1997),
Палићки бисери 1, 2, 3. (1999), *Кактуси из камена ничу 1, 2, 3.* (2000).

Адреса: Буковачки пут 93б, 21000 Петроварадин, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 063/547240, електронска адреса
bubavukov@gmail.com.

БАЛКАНСКО

(одломак)

Волим балканско
име своје и твоје
и како ваздух и вода миришу
а баке и дедови нек се и даље
палцем потпишу
и прт у снегу и трави
ливаду у цвату и покошену
не прегажену
сваку дрвену ил камену кућу
волим баш ту балканску
малу ал топлу
вериге над огњиштем па макар и празне
и миришљаве ђаконије што у башти расту разне
баш волим то наше балканско
опоро а врело
и сваки извор воде
и сваки сноп сена који се набија на колац
и врући лонац пасуља
питу зељаницу
топлу варенику и кајмак
суву печеницу
слатко и мед ил коцку шећера

ЉУБОМИР ТЕОФАНОВ

Рођен је 25.12.1949.године у Сенти.

Члан је књижевних клубова *Јесељин*, Београд,
Удружења књижевника Србије и СКОР-а
(председник Огранка Кикинда).

Објављена књижевна дела: три триптиха поезије
Тиски цвет 1, 2, 3. (1997), *Палићки бисери 1, 2,
3.* (1999), *Кактуси из камена ничу 1, 2, 3.* (2000).

Адреса: Башаидски друм 1, 23300 Кикинда, СРБИЈА.

Контакт: телефон 0230/441199, мобилни телефон 066/9118882.

НЕ ДИРАЈТЕ МОШТИ МУЧЕНИКА

Ваш неразум богомоље руши
орете нам и гробља и њиве
све светиње у нашој су души
у њој вечно остаће да живе.

Нисте тиме уништили славу
ни светињу победили стару
памтићемо сваку светлу главу
осликану на светом олтару.

Тугом сте нам скаменили срца
спалисте нам све светиње старе
али из њих искра огња врца
и љубави за свете олтаре.

Не дирајте мошти мученика
те светиње светих српских спона
моле вас сви ликови са слика
пратиће вас сузе са икона.

Симеон вас са небеса прати
а Господа преклиње и моли
да вам истом мером не узврати
души вашој не наносе боли.

Јер чините само то што знате
испуните ваше жеље скрите
нашу свету земљу отимате
но не знате јадни шта чините.

МАРИНА ЖИНИЋ ИЛИЋ

Рођена је 1956. године у Метлићу.

Висока стручна спрема - магистар.

У радном односу у АД „Железнице Србије“.

Члан је књижевног клуба *Бранко Миљковић*,
Ниш, Удружења књижевника Србије, Друштва
књижевника Војводине и СКОР-а (главни и
одговорни уредник Уређивачког одбора).

Добитник многобројних награда и признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама за децу
Свемир у шеширу (1995), *Небеска роса* (1997),

Звоно у оку ћилибара (1998), *Пољубац од пустице* (2000), *Бројанице* (2003),
Српска дивонија (2009), збирке песама *Претпокајање* (1995), *Восклик* (1997),
Вечерас сам Јефимија (2001), *Изданак* (2001), *Драговање* (2003), *Кандило*
(2006), *Вилин сан* (2007 - поема); *Видине* (2008), *Светодарни круг* (2011 -
изабране песме) и роман *Сустиж* (2000).

Адреса: Булевар Слободана Јовановића 5/12, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 063/581679, електронска адреса
marinailic@sezampro.rs.

СРИЧЕМ КРВ ПРЕДАКА

Место брушеног погледа
опет рат у мени, Србијо
не желим да те изгубим
и Бог ће одозго по други пут
век без нас био би мртав
кад год зажмуриш чекам
не би ли те поново срела
наталоженог праха у очарању
крунисањем двојнице раја
бежећи од несанице страхова
колевка има намеру да путује
песник словом кроти птицу
око ће језеру примаћи свет

камен да изгубим нећу
прикованих руку за бразду
ти си мамац за васкршњу реч
додир Визанстијски плавог
поп учитељ и лекар уче ме
да кренем смоквом у лист
до будне куће анђела
спремила сам ципеле за пут
претресла руком сламарицу
ставила у џеп хлеб и коцку
шећера
време је жиг, ај музгаво доба...
Да га обележим крстом са чела.

МАРКО СТЕВАНОВИЋ

Рођен је 09.09.1931.године у Уровцима.

Виша стручна спрема.

Члан је СКОР-а.

Добитник је неколико награда и признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама

Огњена звона (2000, Слободна књига),

Православка (2004, Хришћанска књига), *Огњена*

времена (2006, Хришћанска књига).

Адреса: улица Немањина 30, 11500 Обреновац,

СРБИЈА.

Контакт: телефон 011/8721499.

СВАДБЕ НА ДРИНИ

Покрај Дрине плаветне речице,
шетају се браћа и сестрице.

С једне стране Емир и Емира,
а са друге Мирослав и Мира.

Једни другима ручицама машу,
хајд` дођите на обалу нашу.

Мира носи јелек и опанке,
у Емире шалваре су лаке.

Емир момче од срца им рече,
Србијанци, желим добро вече!
Мирославе, дај ми сестру Миру,
даћу теби Босну и Емиру.

Хеј, Емире, Мира ти је рада,
не треба нам на Дрини ограда.
Ево узми моју сестру Миру,
Србију ти дајем за Емиру.

На ћуприји града Вишеграда,
два се момка оженише млада.
Један другом сестре дароваше,
без крвавог данка свадбе наше.

МИЛАН ДОБРОВОЉСКИ Ранчер

Рођен је 21.07.1951.године.

Виша стручна спрема.

Ван радног односа.

Члан је СКОР-а.

Добитник више признања за поезију.

Објављена књижевна дела: збирке песама

Фрушка Гора, љубави моја (2006, Култура, Бачки Петровац), *Пустаро,*
успомено моја (2009, Култура, Бачки Петровац).

Адреса: улица Светозара Марковића 102, 21473 Маглић, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 063/8560386.

ВОЈВОЂАНСКИ САЛАШИ

Еј, салаши равне Војводине,
о вама се сад нико не брине.
Пропадате због људског немара
сад сте само успомена стара.

Са вама се друже само стари,
ова младеж за вама не мари.
Можда су и стари за то криви
своју младеж послали у градове да живи.

Сада млади онако срамно кажу:
Мој деда је живео на салашу,
ја на њему нисам давно био,
чини ми се – салаш се срушио.

Салашима су прошли некад славни дани
остали су само у песми опевани.
Време ће обновити то сећање наше,
обновићемо поново војвођанске салаше.

МИЛИЦА БЕРЛОТ

Рођена 1932.године.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан је УРПУТ-а (Удружење радник песник у туђини), Штутгарт, Немачка и СКОР-а.

Добитник више признања за поезију.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Јелена, песме за ђаке и мале јунаке*, *Приче једне учитељице*, *Приче из туђине*, *раздвојена срца* и роман *Сара и Лана*.

Адреса: Bretscheit str.119, 70176 Stuttgart, DEUTSCHLAND.

Контакт: телефон 00497116363202, 013/46369.

ДИЈАСПОРАЦ

Где год дође, он је само странац
кућа му је на леђима ранац.

Лепо је обучен, вози добра кола,
али му је душа пуна бола.

Туђу земљу гради,
а за својом пати,
жељна су га деца,
жељни су га и отац и мати.

Доноси им поклоне,
па имају свега
ал` на крају, често
донесу и њега.

МИЛОЈЕ ВЕЉОВИЋ

Рођен је 03.03.1962.године у Борике, Република Српска.

Висока стручна спрема.

Пензионер

Члан је књижевних клубова *Сцена Црњански, Јесењин*, КЗЈ и СКОР-а.

Добитник је многобројних иностраних и домаћих награда и признања на пољу књижевности.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Песме, На скутима немирног живота*, *Клацкалица и У кањама рогобатне среће* и збирку афоризама *Чепркање по брлогу*.

Адреса: улица Бориса Кидрича 211, 11308 Бегалица, Београд, СРБИЈА.
Контакт: телефон 011/8530082, мобилни телефон 064/3674354, електронска адреса miloje3@ptt.rs.

КАД СЕ СЕТИМ

Кад се сетим бардака и сита,
винте, клина, чатрње и бреме,
опанака, чакшира и гуња,
озарим се бар за кратко време.

Кад се сетим кантара и тучка,
мотовила, брда и преслице,
плуга, рала, дрљаче и јарма,
разагна се облак неверице.

Кад се сетим крошње и бронзира,
жаге, сврдла, бакрача и сача,
воденице, ушура и млина,
затреперим на ивици плача.

Кад се сетим шубаре и луле,
пртењаче, седла и бисага,
ступе, шила, пракљаче и сврдла,
враћа ми се пољуљана снага.

Кад се сетим огњишта и лампе,
лојанице, свитца и чирака,
батерије, фењера и луча,
из очију нестане ми мрака.

Кад се сетим клиса и палице,
мача, бритве, канције и стреле,
крпењаче, чекрка и праћке,
вулкан среће из груди ми крене.

МИЛОРАД БУРЂЕВИЋ

Рођен је 24.11.1957.године у Зеници, БиХ.

Висока стручна спрема.

Пензионер

Члан је књижевних клубова *Вихор*, Дервента, *Таласи*, Прњавор, *Трудбеник*, *Добој*, Удружење књижевника Републике Српске, Удружење писаца Србије, Удружење писаца Србије, центар за Републику Српску, Прњавор и СКОР-а.

Добитник је многобројних награда и признања на пољу књижевности.

Објављена књижевна дела: збирке песама

Молитва (1995, СКК Вихор, Дервента), *Ода Постојању* (1997, СКК Вихор,

Дервента), *Слово Писано* (1999, СКК Вихор, Дервента), *Почетно Велико*

(2001, СКК Вихор, Дервента), *Љубави* (2005, КЗ Васо Пелагић, Бања Лука),

Од извора до извора (2006, Српска књига, Рума) и *Реч Љубав Јави* (2008,

СКК Вихор, Дерветна и КЗ Васо Пелагић, Бања Лука) и збирку афоризама

Чепркање по брлогу.

Адреса: улица Владе Шупута бб, 74400 Дервента, РЕПУБЛИКА СРПСКА.

Контакт: телефон 00038705333894, мобилни телефон 00387065694208,

електронска адреса misodj@teol.net.

ИЗВОР БИСТРИ

ВИДОВДАНСКИ

(одломак)

Што ће ми радост
Ако немам топле

што ће ми весеље
слободне постеље

Што ће ми осмјех
Ако у слободи

и небеске птице
не љубим јој лице

И што да ме р'јека
Ако не см'јем дисат'

од извора води
срећи у слободи

У сред љутог боја
Слобода је моја

кажем и сам себи
дарујем је теби

Крвљу да нам тече
Божури да јече

видовданском славом
у дану процвалом

Зато Крст нам Часни
У слободи јасни

да Син носи - дајем
уз Крст Часни стајем

МИОДРАГ ЛАЗАРЕВИЋ

Рођен је 1954.године у Пожаревцу.

Висока стручна спрема.

У радном односу у дому ученика средњих школа, Пожаревац, као васпитач.

Члан је СКОР-а.

Више пута награђиван.

Објављена књижевна дела: *Биће боље и друге приче, Лумперајка од пролетаријата, Сјај у глави, Немој да причаш, Приче из торбе од скаја, Назад у боље сутра.*

Адреса: улица Косовска 46, 12000 Пожаревац, СРБИЈА.

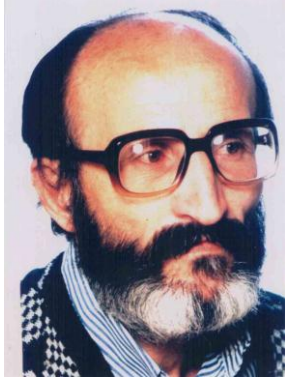
МОЈ ПРАГ

Отаџбино моја, све си мања,
у зао час чујем зао глас,
погача ми је све тања,
кажу да је у Европи спас.

Нећу са кућнога прага,
не напуштам огњиште,
да тражим некаквог врага,
од мене злodusи иште.

Отаџбино моја, ти си велика,
ко то не зна боље да га није,
најлепша си у раму слика,
коло српско по теби се вије.

Дедови, очеви и браћа су овде,
свако добро ти си ми дала,
протећи ће тобом многе воде,
мајчице моја, најлепше хвала.

МИОМИР М. ЛАКИЋЕВИЋ

Рођен је 1949. године у Малом Врановцу.

Средња стручна спрема.

Члан је књижевних клубова *Ђура Јакшић*,
Јагодина, *Душан Матић*, *Ђуприја*, *Бранко
Ђопић*, Београд, КЗЈ и СКОР-а.

Више пута награђиван.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Крила
над временом* (1990), *Вирине неба* (1995), *Зори
под пазухом* (2004), *Правда у осоју* (2007), *Небеско бдење* (2007), *Светлице
истине* (2009), збирке песама за децу *Извори у гори* (1996), *Пролеће неће у
склониште* (2004) и збирка прича *Збиљке* (2005).

Адреса: улица Књегинје Милице 131, 35000 Јагодина, СРБИЈА.

Контакт: телефон 035/252301, мобилни телефон 062/283157.

СВЕТИ САВЕТИ СА МРАЧНЕ СТОЛИЦЕ

Народ српски не сме имат` свога вођу,
Нит` ће Срби имат` своју – српску круну!
Из народа вође не смеју да прођу,
јер ће против ропства подигнути буну!

Свети су савети Мрачне столице,
која свуд по свету ведри и облачи,
мрак је њене црне развукао вилице,
да случајно српски народ не ојачи.

Да се мане светла свога са Истока,
који га у души светлосно забавља,
и као светиљком чува од урока,
под окриљем Божјим светог Православља.

Да се Срби не би звездом уносили,
ако од Божића, или Светог Саве,
крене из дна неба небом да се крили,
светлом надом снова у народне главе.

Да се не би тако, када звезда прође,
изнад људских глава у времена слепа,
понадали спасу уз народне вође,
или војсковође, какав беше Степа!

МИРЈАНА БАЛТЕЗАРЕВИЋ

Рођена је 07.06.1969.године у Фочи, БиХ.

Виша стручна спрема.

Добитник неколико награда и признања.

Члан књижевног клуба *Милош Црњански*,
Бијељина, Република Српска и СКОР-а.

Објављена књижевна дела:.

Адреса: улица Синдикали станова 12а, 18000
Ниш, СРБИЈА.

Контакт: телефон 018/593716, мобилни телефон 063/8285161.

ЧОЈСТВО

Боже
дао си нам вид
да гробове тихе смотримо
које мало коме служе
навикнути на прегршт магарећег млека
црвенога мяса и барених јаја.

Жилавих руку повијени крај манастира
вапимо за нежном речи утехе
пуних уста, залогаја дрчних
још кријемо један од другог све.

Као да смо срећни у ситости
невидевши тугу од радости
здружени као латице на ружи
али то није, није дуго већ.

И не да нам ући у то здање
прибијени једни уз друге
не да нам се, Боже, а знамо и зашто
јер спознали нисмо огњиште јединства.

Узалуд смо стајали у реду и поред
звонила нам звона, ал` ми нисмо чули
гледасмо, Боже, ал` не видесмо
да нам испред њега нити око треба нити ухо треба
већ духовна снага коју заложисмо

МИРКО ШУКАРА

Рођен је 21.02.1950.године у Биљане Доње, СО
Бенковац.

Основна стручна спрема.

Пензионер инвалид.

Члан УКС и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Срце у туђини*, *душа у Крајини* (три збирке под истим именом 2007, 2008 и 2009, Завичајно друштво Кордун, Нови Сад) и збирка песама за децу *Дјечија радост* (2009, Завичајно друштво Кордун, Нови Сад).

Адреса: 8/1 Hart Street, Warwick Farm, NSW 2170, AUSTRALIA.

Контакт: телефон +61406520641.

КРВОЛОЧНЕ ЗВИЈЕРИ

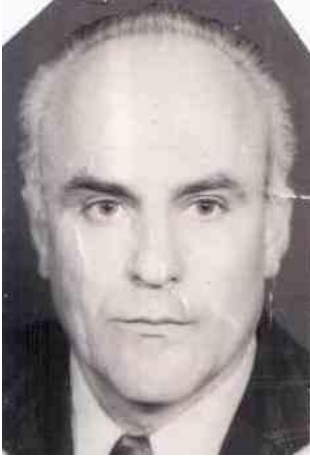
Нестало је дјетињство и радост
у сеоској кући од камена,
гдје сам своју проживио младост,
остала је тужна успомена.

Никад нећу заборавит вријеме
ни тренутке из момачких дана,
кад помислим гдје ми ниче сјеме,
на мом срцу отвара се рана.

Прошло нам је оно вријеме лудо,
баш на крају двадесетог вијека,
шта се деси, то је право чудо,
када човјек убија човјека.

То су неке крволочне звијери,
кад човјека коље као стоку,
што су многи и сада видјели,
и бацају у јаму дубоку.

Проклетство је пало на човјека,
па он не зна шта га даље чека,
да ли муке или патње тешке
осјетиће свако своје грешке.

МИРОСЛАВ ПАУНОВИЋ

Рођен је 1932. године у Проштинцу.

Средња стручна спрема.

Пензионер.

Члан је Удружења књижевника из Крагујевца и
СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирка песама *Пут
наде* (2005, Крагујевац) и збирку песама за децу
Звездане бакље (2009).

Адреса: улица Црвене заставе 2/34, 34000

Крагујевац, СРБИЈА.

Контакт: телефон 034/362725.

ПОРУКА ПРКОСНОМ ГРАДУ

Не стрепи, прошла су тешка времена,
постиђени злотвори у немости ћуте,
не чује се више језив` звук сирена,
твоје стазе сунцем слободе су обасуте.

Све што су челичне бомбе рушила,
људи су изградили из темеља,
жене су своју децу загрлиле
и поклониле букет црвених жеља.

О, пркосни граде, ти поносан буди,
све налете авиона јуначки си издржао!
Ево, са истока нова зора руди
и Бог се твоме спасењу радовао.

Сад Милица Ракић у хладном гробу спава
и мајчин топли загрљај сања.
Са неба анђео јој се умиљава,
Док славуј пева химну свитања.

Шумарице су пуне невиних гробишта,
а жалосна врба још усијане куршуме снева.
Српски синови се вратили са ратишта
зато моје срце од радости пева.

Сад суза радосница из ока ми кану,
јер срећа ме у стопу прати.
Озарен сам, видам своју рану,
а песма ће моја време да позлати.

НАЂА БРАНКОВ

Рођена је 1932. године у Новом Саду.

Висока стручна спрема.

У радном односу у Хемијско-медицинској школи, Вршац, као професор књижевности и српског језика.

Добитник многобројних иностраних и домаћих награда и признања за поезију.

Члан књижевних клубова *Мирослав Мика Антић*, *Инђија*, *Орфеј*, Суботица и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Христу на дар* и *Небо под ногом небо над главом*.

Адреса: Сунчани трг 3/12, 26300 Вршац, СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 064/1747032.

ВИДОВДАН И ВИДОВАНОЋ

(одломак)

Видов дане
и Видова ноћи,
предаком славним,
с гуслама у слуху
мрамором у оку
ћирилицом на усни,
воздигнута.

Видов дане
и Видова ноћи,
сад земљу-
Крчевину, раскрчи
међе размеђи
путеве пропути
од летње зиме,
саклони.

Јер, Видов дане
и Видова ноћи,
миришу атари,
зру јабукари,
злате рукосади,
липов цвет и мед...

ОЗРЕНКА МИЛОЈКОВИЋ

Рођена је 19.05.1963.године у Дугом Пољу, СО
Сокобања.

Висока стручна спрема.

Члан краљевског књижевног клуба
Карађорђевић, књижевног клуба *Бранко
Миљковић*, Ниш, КЗЈ и СКОР-а.

Добитник неколико награда и признања.
Објављена књижевна дела: збирка песама *Као
птица*.

Адреса: улица Светог Саве 33, 18230 Сокобања, СРБИЈА.

Контакт: телефон 018/8837514.

МАЈКА СРПСКОГ РАТНИКА

Еве, синко, ја ти дођо!
Не боле ме ноге, Ранко!

И ташну си ја понесо,
ону ткану, са цветови!
дар за свадбу што ти спреми...

Рекоше ми, Будо, луда!
Де ће тамо да га тражиш!?

Ал` под груди кога носиш,
у свет бели ће` га нађеш!
А Босна је саг поблизо...

И опет ћу, јадна ли сам,
Ранко, сине, да те носим!
Ал` у ташну, кукавица!

ОЛГА ВАСИЋ

Рођена је 1930. године у Пироту.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан књижевних клубова *Мирослав Мика Антић*, Нови Београд, *Иво Андрић*, Земун, *Бранко Ћопић*, Београд, краљевског књижевног клуба *Карађорђевић*, УКС и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Сачуваћу своју љубав* (2001), *Боемске песме и песме равнице* (2004, КК Иво Андрић, Земун), *Љубавне, родољубиве и др.* (2004, САЈКОР, Београд), *Трагови љубави* (2005, САЈКОР,

Београд), *Време љубави, среће и туге* (2008, СКОР, Београд), *Песмом кроз Србију* (2010, СКОР, Београд), збирке песама за децу *Збирка дечијих песама* (2003), *Деца су наша радост* (2007, СКОР, Београд) и збирку песама са нотним записима *Сусрет песме и музике* (2002).

Адреса: Карађорђево трг 10/V, 11080 Земун, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/2691167, мобилни телефон 064/3763361.

ПАТЊЕ НАРОДА

До када ће наш народ да пати?
То се више не може да схвати,
што нас лажу, обећања дају,
ове власти образа немају.

Само мисле на фотеље своје,
како до њих лажима да дођу,
да свој стандард боље обезбеде
нису важне те народне беде.

Све имају и путују светом,
већина нас на море не може,
примања нам исувише мала,
бољи живот власт нам није дала.

Много људи остаде без посла,
а гласове тој власти су дали,
па сад пате, приходе немају,
тој превари нису се надали.

Страначки се лидери свађају,
једни другима власт отимају,
од народа не стиде се више,
а он због њих не може да дише.

Већина се грађана сад мучи,
све је скупо а новца је мало,
народу је тог режима доста
до промена већини је стало.

ОЛГА ГРАЧКО

Рођена је 1932. године у Новом Саду.

Средња стручна спрема.

Пензионер

Члан књижевних клубова *Мирослав Мика Антић*, *Инђија*, *Орфеј*, *Суботица* и *СКОР-а*.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Балерина* (2004, Нови Сад) и *Заљубљена у живот* (песме на мађарском језику, Нови Сад, 2009).

Адреса: улица Народног фронта 38, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/6360493, мобилни телефон 063/8901863.

РАЗГЛЕДНИЦА ИЗ БАНАТА

(одломак)

Некад давно после рата
у граду је било тешко,
све је на бонове,
хране има мало.
Шаље Лала ћеркицу
да у Банат пође,
те упозна родбину
и све обичаје.
Обишла је Крстур, Ђалу,
Иђош и Кикинду,
па путању заустави
у лепом Мокрину.

Зором стрина поранила
да у пећи врућој
три велика хлеба и лепиње меке,
па у плеху меса,
руменог кромпира
на време испече.
На столу чинија,
у њој супа жута,
дуго танко тесто,
на кашику се мота.
Због гошће из града,
настрад`о је пет`о!

ПРЕДРАГ ВИДЕНОВИЋ

Рођен је 23.05.1977.године у Сокобањи.

Средња стручна спрема.

Ван радног односа.

Добитник бројних признања и награда.

Члан је књижевних клубова *Соколово перо*,
Сокобања, *Душан Матић*, Туприја и СКОР-а.

Објавио више књижевних дела.

Адреса: улица Николе Пашића 30, 12230

Сокобања, СРБИЈА.

Контакт: телефон 018/830116.

НА СРЕТЕЊЕ

Сретење је данас,
храбра браћо српска,
Сретење Бога и нас
и нас и Турчина мрска.

Све главе посечене
и молитве изречене
и чеда одведена – појте,
у једно сада се спојте.

Данас у светоме храму
мач светлости сеже
светлост да угледа таму,
турске главе да реже.

На устанак стога,
невоља је вођа
имена ми мога
Црнога Ђорђа.

Сретење части,
вере у свеце,
Сретење светлости
и месечеве деце...

Нека буде!

ПРЕДРАГ РАДАКОВИЋ

Рођен 1963. године у Зрењанину.
Члан је књижевног клуба *Бранко Радичевић*,
Житиште (председник клуба) и СКОР-а.
Објављена књижевна дела: збирке песама
Експлозија крика и *Ждребац попио месец*.
Адреса: улица Славка Родића 11, 23210
Житиште, СРБИЈА.
Контакт: мобилни телефон 061/2679477.

Света земљо
како изгледаш
покрај мене згрбљеног,
бедан и крвав,
Света земљо.

Кликћу орлови, кликће ноћ
одјекују крици,
Света земљо,
твоји крици.

Крици твоје децембар
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
твоје војске крик.

Нестаје, посрће, крвари,
иде даље,

вечито даље.

Опрости, Света земљо,
Господе, опрости,
за моје речи.

И сенке су наше прождрали.

Народ се растаче,
руке се боре,
крваре, моле Господа, моле.

Нећу да ћутим,
Света земљо,
док тебе пале,
хоћу и ја да горим.

РАДИСЛАВ ЈОВИЋ

Рођен је 01.12.1956.године у Кисељак.
Члан УКС и СКОР-а (потпредседник).
Добитник неколико награда за поезију.
Објављена књижевна дела: збирке песама
Између две тишине (1985 и 2001), *Ако буде
јутро* (1991), и збирке песама за децу *Откриће
срца* (1993), *Песме* (1997), *Плави поглед* (1998),
Књига лепих жеља (2006), *Дворац* (2007),
Растем (2009) и *Чаробни осмех* (2010).

Адреса:.

Контакт: телефон 011/2673217, мобилни телефон 064/3440511, електронска
адреса radislav.jovic@gmail.com.

Живи у Београду, СРБИЈА.

МОЈА ЗЕМЉА

На Балкану земља малена,
рајском душом и лепотом зрачи,
љубављу је Божјом вођена,
највише ми у животу значи.

Најлепша је под небеским сводом,
још и славну историју има.
Поносна је својим народом –
руке пружа другим народима.

Житна поља, планине и реке
над којима сунце радо сија,
не дају ми у земље далеке –
у мом срцу само је Србија.

РАДОЈКА КУВИЗИЋ

Рођена је 1943. године у Мокрину.

Пензионер.

Члан је СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Драгања* (1983, КПЗ Стиг, Пожаревац), *Војвођански житоспев* (1985, Центар за културу, Бачка Топола), *Рањени мир* (1987, Центар за културу, Бачка Топола), *Мокрин у четири фртаља* (1987, КЗ Кикинде Младост, Кикинда), *Читачи Сунца* (1989, КЗ Кикинде Младост, Кикинда), збирка песама за децу *Звезда на јастуку* (2002, ИКАД, Параћин).

Адреса: улица Устаничка 3, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/6339664, мобилни телефон 066/6339664.

ОДА МИРУ

(одломак)

Гледам како се заносно љубе
небо и сунце
у стопама предака,
код каменог међаша мира,
крај уснолог манастира,
а Милица и Јефимија ми
шапатам аманет шаљу:
*Чувај чеда наша у миру,
као жене и мајке знане,
не тражите дубоко закопане,
штитове, мачеве и барјаке војне,
ни јуришне и покличе бојне,
уснуле у жубору Ситнице рујне.
Нека се чеда наша
у миру изљубе,
уз звуке веселе трубе и
запевају највеселију песму мира,
крај уснулог манастира.*

РАДОМИР МИЛОЈКОВИЋ

Рођена је 1943. године у Мокрину.

Пензионер.

Члан је СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама

Драгања (1983, КПЗ Стиг, Пожаревац),

Војвођански житоспев (1985, Центар за културу, Бачка Топола), *Рањени мир* (1987, Центар за културу, Бачка Топола), *Мокрин у четири фртаља* (1987, КЗ

Кикинде Младост, Кикинда), *Читачи Сунца* (1989, КЗ Кикинде Младост, Кикинда), збирка песама за децу *Звезда на јастуку* (2002, ИКАД, Параћин).

Адреса: улица Устаничка 3, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/6339664, мобилни телефон 066/6339664.

НА СРЕТЕЊЕ

(одломак)

На Косову пољу осуши се,
кроз векове, моћни храст племићки;
Многолетни, стари немањихки!
Ал` пре тога семе баци ново,
са прастарих грана својих славних,
да сачува лозу благородну,
за времена нека напред друга.
Жир су млади, ветрови понели,
у Небеса носили и крили;
И на Црну Гору испустили.
У камену, љутом, кршевитом,
жир млађани одржа се лепо,
кроз векове, мрачне, страшне, смутне,
све са надом да ће своју судбу
дочекати, давно исплетену,
од монаха, хиландарског Саве,
творца дома, отаџбине српске.
Светац тада рече, завет даде,
драгој браћи, своје роду милом,
да на престо и брод царски, српски,
може стати и владати увек
само глава немањихке крви.
Сви остали неверници редом
небо Тројства додирнути неће,
већ ће они и потомство њино
вечно палом служити анђелу.

РАТКО БЕЛИЋ

Рођен 02.07.1941.године у Трепчи.

Средња стручна спрема.

Пензионер.

Члан неколико књижевних клубова у Суботици,
Кикинди, Туприји, Параћину и Крагујевцу,
Књижевне заједнице Југославије и СКОР-а.
Добтник неколико књижевних награда и
признања.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Док
шетам памћења* (2006) и *Верујте* (2008).

Адреса: улица Лазара Бачића 17, 24000
Суботица, СРБИЈА

Контакт: мобилни телефон 063/591587.

КРФСКИ ЕПИТАФ

На хумкама у туђини,
неће српско цвеће нићи.
Поручите нашој деци:
Нећемо им никад стићи.

Поздравите домовину,
пољубите родну грудку,
спомен борбе за слободу
нека ове хумке буду.

(Запис на споменику помрлих српских војника, сахрањених на гробљу у Сан-Матијацу, Крф, 1916.године) Владимир Станимировић

КРФСКИ ЕПИТАФ

*На хумкама далеко тамо,
у туђини оставише кости.
Неће заборав добро знамо,
српско је, Боже опрости.
Цвеће што само расте,
нићи ће и зелена трава.
Поручите: Овде Србин спава!
Нашој отаџбини корен, семе,
деци искра, свете теме.
Нећемо им у заборав дати,
никад, никад му предати.
Стићи ће и Божје време.*

*Поздравите, браћо драга,
домовину, народ свој.
Пољубите кућног прага,
родну земљу, Боже мој.
Грудку своју сачувајте!
Спомен на нас, преносите,
борбе плам предајте!
За векове памтите,
слободу, у срцу, крви!
Нека злотвор нема сна,
ове речи, помен први.
Хумке, наша порука јасна,
буду ли се само дрзнули.*

РУЖИЦА КЉАЈИЋ

Рођена је 1949. године у Доњи Скиповац.
Средња стручна спрема.

Пензионер.

Члан је књижевних клубова *Јесењин*, Београд,
Орфеј, Суботица и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама за
децу *Ко све дјецу буди* (1983), *Кад Јелена одлучи*
(1984), *У наручју мога тате* (2009) и
сликовница *Меда код лекара* (2010).

Адреса: Првомајски булевар А-8/1, 25000 Сомбор, СРБИЈА.

Контакт: телефон 025/443932, мобилни телефон 064/5829970, електронска
адреса skipovljanka@gmail.com.

ЖИВОТ ЗА ЧАСТ

Кад смо бака и ја рођени, у нашем крају је била турска власт. Док смо били дјеца, родитељи су нас, колико год су могли, склањали од Турака, ал` кад порастосмо, није нас могло ништа заобићи, па ни оно најгоре.

У неким приликама, кад би Турци дозволили, омладина би се окупила, и на једном таквом скупу, загледам се ја у твоју баку. Била је толико лијепа, да та љепота није могла проћи без невоља. За Анђелијом су уздисали сви момци пристигли за женидбу, али по несрећи, западе за око и Турцима, а нарочито најстаријем агином сину, који је био силан, зао и волио женску чељад, нарочито нашу. Свашта се о њему шапутало, с уха на ухо. Већ остарјели ага покушавао је да га смири, а он би само рекао:

– Ћути, бабо! То је наше право. Они су само раја која мора да ћути и ради како јој се каже.

– Ама, синко, не велим да није тако, ал` и од те раје може се свашта дочекати. Навући ћеш нам неки белај на кућу. Раја је била и у Србији, па видиш шта се десило.

– Не бери бриге, бабо. Све ће бити у реду. Није ово Србија...

Кријући од других, гледали се ми тако више од године. Стасали смо, и били обоје у пуној снази, баш оној кад је вријеме да се двоје узму, и започну заједнички живот. Повјерим се родитељима, а и она својим. Радо су нам дали благослов и уговоре датум моје женидбе.

Дочује то, некако и агин син, па поче обилазити око Анђелијине куће. Кад то родитељи видјеше, склонише је код тетке, која је живјела близу моје куће.

Једног дана, кад је силник дошао пред Анђелијину кућу, повика:

– Каурине! Ће ти је кћи? Хоћу да је видим!

– Није код куће. Отишла је у друго село, код ујака.

– Лажеш каурине – па нареди пратњи да претраже кућу.

Кад је пратња изашла и рекла да у кући нема никог, он бијесно рече:

– Кад се враћа? Ал` пази шта ћеш рећи!

– У неђељу.

– Пази да буде тако, каурине! Иначе...

Чим је пао мрак, јадни родитељи дођу нашој кући и испричају шта се десило. С тетком, дође и Анђелија, а пошто попина кућа није била далеко, убрзо и он стигне, па нас заједно с родитељима благослови и исте ноћи, у пратњи моја два старија брата, кренемо према сјеверу. Браћа су познавала пут, па нас безбједно доведу до густих шума, објаснише како да наставимо даље, а они се вратише кући.

– И тако ви, деко, стигосте у овај крај.

– Стигосмо синко, али они осташе...

И наста дуго ћутање.

– Шта је било с њима?

– Како с ким, синко. У речену недељу, ето агиног сина пред Анђелијину кућу, баш око подне. Родитељи само што су сјели за ручак и следише се од страха кад зачуше:

– Каурине! Ево мене по договору! Изведи кћер, да је видим.

Родитељи скрушено и ћутке изађоше пред кућна врата, спремни на најгоре.

– А, Анђелија!? Ће је она!? – рикну силник.

Кад не доби одговор, сиђе с коња, утрча у кућу, претури све што му се нашло на путу, онда, изашавши ван, сав црвен у лицу од бијеса, поче корбачем тући једно, па друго, све док се није уморио, а они, од силних удараца, нашли се на земљи.

– За данас је доста, јер сам се уморио, ал` само за данас. Упамтићете ви кад сте преварили најстаријег агиног сина! – па узјахавши, онако на коњу, пређе преко њих, па оде киптећи од бијеса и наглас псујући.

Те ноћи, без пратње, дошао је и својом руком запалио кућу и из прикрајка гледао да не изађу они којима је желео да се освети. Пошто је кућа била на осами, нико није могао видјети и притећи у помоћ, а да је то баш он урадио, сазнало се касније, кад се у пијаном стању повјерио свом пријатељу, а један слуга све чуо.

Кад се сазнало да је Анђелија нестала из села, а да ни мене нема, ако је силник и помишљао на још неку освету, то није учинио. Можда је помислио да је оном паљевином и затирањем Анђелијиног родног огњишта, његова увреда задовољена, или се није усудио напасти на моје укућане, јер смо били бројна и јака породица, с кућом у сред села, а и браћа, као и три стрица, били су у пуној снази, па су му ваљда, иако је био Турчин, и његова се власт питала за све, ипак били крупан залог.

– И зато ви никад више нисте отишли у завичај?

– Нисмо, синко. Кад је турска власт пропала, поручио сам мојима да смо живи и гдје се налазимо. Једне вечери, на кућном прагу, угледам мог најмлађег брата, кога једва препознах. Мислио сам да ће ме од радости издати срце, што послје толико година могу загрлити неког свог.

Кад га је Анђелија упитала за своје родитеље, он само рече да су обоје у исто вријеме добили неку грозницу и убрзо, једно за другим умрли. А она је, без иједне ријечи упалила свијећу и молећи се, дуго и тихо плакала.

Ујутру, кад је полазио, замолио ме је да га испратим и тад ми исприча шта се и како десило с бакиним родитељима. Ал` успут рече како је завршио и агин зулумћар.

– Како, деко?

– Можда о томе неком другом приликом, ако је буде. Углавном, није још дуго носио главу на раменима. Ал` то је слаба утјеха за све оне којима је учинио зло.

– Важно је, деко, да га је правда ипак стигла.

– Стигла синко, ал` шта с тугом, с којом је моја Анђелија живјела читав свој живот? Шта је с питањима твоје мајке, а моје кћери Зорке, на које нисам могао одговорити, а ти си често, њој или нама постављао слична питања.

– Знам на шта мислиш, деко. Често сам је питао зашто немам браће и рођака с њене стране, а она би само одговорила:

– Сине мој, кад бих знала, рекла бих ти. И ја сам мог оца и мајку питала исто, а они би само рекли да су давно дошли из далека.

– Баш тако, синко. Пошто си ти, Милутине, сад одрастао човјек, замолио бих те да о овоме, док сам ја жив, ништа не кажеш мајци.

– А зашто?

– Плашим се да се не растужи, па да, к`о женско, не исприча баки, а то не би било добро. Бака је до сад туговала што никад више није видјела своје родитеље, и знала је да једном морају умријети, а кад би сазнала како су умрли, онда би кривила себе за њихову патњу и смрт. Запамти то, Милутине. Као и ову причу. Сад сам, у неку руку, сретан што знам да ту болну истину нећу однијети у гроб. У годинама сам, синко. Никад не знам кад ћу омркнут`, а не осванут`. А видиш, изгледа, да ће и рата бити. Дај Боже да нас обиђе. Ал`, кад је то био неки рат а да смо ми Срби били изван њега?

Ето, мајко, тако је то било. Пошто је дека убрзо, послије те исповести умро, мислио сам да ти ово испричам кад дођем кући за Ускрс. А за тај Ускрс, 1941. Године, сама знаш...

(одломак из истоимене приче)

САНДРА ГРГУРЕВИЋ

Рођена је 11.07.1980. године у Шапцу.

Средња стручна спрема.

Ван радног односа.

Члан је СКОР-а (члан Уређивачког одбора).

Објављена књижевна дела: збирка песама

Пишем за тебе (2008, ИКП Заслон, Шабац).

Адреса: улица Беле њиве 4/10, 21000 Нови Сад,

СРБИЈА.

Контакт: мобилни телефон 064/3627882,
електронска адреса sandra.grjurevic@live.com.

НА СЕЛУ

Спаковале су се и кренуле пут села. Наташи је пријала возња, као и помисао да иде у село које је толико волела. Место одакле је њена мајка, многи рођаци и пријатељи.

Када су стигле затекле су затворену капију. Наташа помисли да нема никог, наслони се на ауто и замисли. Некад огромно сеоско двориште, сада је подељено на три дела. Наташин деда Милисав је имао још два брата, Живорада – који је умро давне педесет девете године и Милорада, кога је убио бик пре десетак година. Како је био под дејством алкохола, док је напасао стоку по селу, животиња је осетила тај алкохол, понервозила се, скочила на њега и убила га. Дакле, то велико двориште је подељено тројици браће. Свако је добио онолико колико је заслуживао. Миливој, Наташин прадеда, био је изузетно вредан и прек човек, по струци пинтер (правио је бурад). И као такав, децу је раздвајао. Највише је волео управо сина Милорада, што значи да је он добио и највећи део имовине. Пре те поделе, ово двориште је изгледало сасвим другачије. У њему се налазила кућица са узаним двокрилним прозорима са шипкама у средишњем делу. Кров је био на четири воде. Распоред просторија сасвим једноставан: две бочне собе и једна просторија у средини која је служила као кухиња. У собе се улазило из предсобља, чија су улазна врата била искључиво двокрилна и стаклена. Једна од те две собе, обично соба до улице, звала се гостињска и служила је за славе и преславе. Под је био од цигли прекривен крпарам – ручно рађеним. Сем куће, на дворишту се још налазио дрвени амбар, вајат, попречно штала са летњом кухињом и шупама. Вода се у то време пила из бунара, али је

Наташин деда имао чесму, те се бунар није користио. Уз саму чесму стајала је висока смреча, на коју су се деца често бола због њених танких оштрих иглица. У то време, како нису постојали аутомобили, за превоз су се користиле таљиге или фијакери, који су били оличење једног добростојећег домаћинства. Прадеда Миливој је имао и једно и друго. Таљиге су биле лепе, са кожним цицем, федерима и дрвеним точковима са шинама. Због точкова, а како у то време није било асфалта, него је пут био присут шљунком, таљиге су биле неудобне за даља путовања. Али свакако корисне за превоз буради које је Миливој правио. За кућне посете и даља путовања служио је фијакер црне боје са два реда седишта и фењерима са стране који су се палили по мраку. Уз добар фијакер морала су постојати и два добра коња, не битно да ли беле или риђе боје. Важно је само да су добро ухрањени. Миливој их је имао, али не и деда Милисав. Њему је отац касније оставио једног младог коња кога су болеле предње ноге па је увек посртао.

Сада је та прича далеко одмакла. Нема таљига, фијакера и коња, мале куће, амбара, вајата. Малу кућу заменила је двоспратница са пет соба, локалом у предњем доњем делу и подовима од мермера. Амбаре и вајате замениле су гараже, савремене штале, обори, сењаци, шупе, а фијакере и коње трактори и аутомобили. Гледајући замишљено у двориште и сећајући се прича своје мајке, насмеја се.

„Можда једног дана напише књигу о тим давним временима“, помисли.

Њене маштарије прекиде бака Јулијана која се појави на дворишту. Обрадовала се кад угледа Наташу пред капијом. Поред тога што је најстарија, Наташа је била и бакина мезимица, па се она увек једнако обрадује кад је види. Некада је и бака Јулка била дугачија особа, са мноштвом проблема око себе. Како је потицала из веома богате породице, морала је да се суочи са љубомором и завишћу почев од свекра, једног девера, другог, до јетрва које су потицале из сиромаштва. Једна лепа, лепо васпитана, богата девојка, носила се као варошке девојке. Њена девојачка спрема се у то време није могла видети нигде у селу; прелепи столњаци, чаршафи, постељине везене пуним везом и беле као снег. Поред свих мука и проблема са којима се суочавала након удаје, бака Јулка је изгубила и двоје деце, Синишу са седам и Слободана са девет месеци. Зато је Небојша, рођен као четврто, једино мушко дете, по тадашњим обичајима морао бити продат једној сеоској циганки како би остао жив. Сада бака Јулијана има ћерку Гордану и сина Небојшу, једну причу из себе и један нови изглед покошен годинама, радом и патњом. Данас је бака ниска, дебела старица са својих седамдесет година и шареном марамом на глави, коју носе све старије жене у селу. То није мода, то је једноставно тако.

Наташа обожава своју баку, како због тога што ју је огајила, тако и због чињенице да је бака једна драга жена, са специфичним смислом за хумор. Неке њене шале се месецима препричавају. Оно што њу још издваја од осталих укућана је и њена тотална опуштеност. Њена парола *лако ћемо* људе доводи до лудила. Ма колико да је неко критикује да нешто није урадила како треба, да је спора и трапава, она води своју политику и наставља како њој одговара.

Ни остали чланови фамилије нису мање битни ликови у Наташином животу, само су некако другачији и прича су за себе. Деда Милисав, мршав болестан старац, одувек је волео ред, рад и дисциплину. Увек је строг и прилично нервозан, тако да сву своју нервозу преноси на остале укућане. Не воли нераднике и забушанте, много прича и виче, а за себе мисли да је најпааметнији на свету. И поред многобројних болести, операција и чињенице да је три пута био на ивици смрти, посао је на првом месту. Његово тровање, излив крви на мозак или вађење пет шестина његовог желуца је више забрињавало остале, него њега самог. Дан одмора за њега је чисто губљење времена.

– Хоћете ли ручати – упита бака, након што су Наташа и Марина попиле кафу.

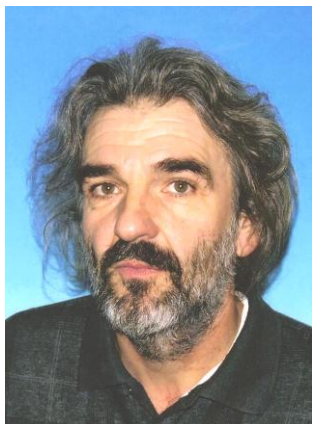
– Не знам за Марину, ја сам на дијети – одговори Наташа смешкајући се.

– Даћу ја теби дијету, види каква си, осушила се! – рече озбиљно. Уосталом као и сваки пут. Чак и када је као мала имала проблема са вишком килограма који су озбиљно претили да угрозе њено здравље, Наташа је за Јулку била мршава, тако да је сада игнорисала ову њену реченицу.

И пре него је дозволила баби да још нешто каже, Наташа ухвати Марину за руку и пође пут врата.

– Идемо да прошећамо.

(одломак из романа *Кад срце запева*)

СВЕТОЗАР САВКОВИЋ

Рођен је 1955.године у Прњавору, БиХ.

Висока стручна спрема.

Ван радног односа.

Члан је завичајног српског књижевног клуба

Таласи, Прњавор, КЗЈ, Београд, *Броарна-*

Мостови, Гетеборг, Шведска, српског

књижевног удружења *Милош Црњански*,

Штокхолм, Шведска, Друштва књижевника

Војводине и СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Да се*

живи да се траје (1999), *Шумске сестре* (2001),

Путем до звезда (2003), *Растојања или*

дисхармонија опаког (2006) и *Необичне приче* (2009).

Адреса:

Контакт: телефон 021/826505, мобилни телефон +46704863963, електронска

адреса svetozar1@hotmail.com.

Живи у Буковцу, СРБИЈА.

СЛОВО ЋИРИЛИЦЕ

Хоће ли оставити слова
Твоја и моја – наша слова?
Страхујем да их не подведу
Под страна посредовања.

Незгодне су године
Напрегнуто време
А слова су наша
Од старина бреме.

И говор је наш
Подупрт кроз глас
Где круни га и меље
Огроман талас.

Наднесено над нама
Слова би да збрише
Тако да се никад
Не појаве више.

СЛАВКО ШПАРОВАЦ Черни

Рођен је 1930.године у Пакрацу.

Члан је УКС и СКОР-а.

Добитник бројних међународних награда и
признања.

Објавио више књижевних дела.

Адреса:.

Контакт:.

Живи у Мелбурну, АУСТРАЛИЈА

НОСТАЛГИЈА

Низ суморне рани из беспутних страна
огрнуте црно, туђе магле плове,
и као да прете казном голих грана,
нешто ме из магле хладном језом зове.

То је глас из мене... како туђе звони!
А требао би бити одјек снаге, духа
који све пред собом ковитла и ломи
па да прочишћен огрне плашт новог руха!

Ја ипак верујем да победник ћу бити
над силама магли што ми мисли плаве
и да ћу у миру ког изгубих – снити
овенчаног чела на крилима славе.

Јер кад склопим очи, видим сасвим јасно
опет себе срећног и њих које љубим.
Вратићу се кући, никад није касно
мада тешко боли оно што сад губим.

У очима својим носим бескрај жеља
да проживим живот достојан човека.
У родној ми земљи, земљи родитеља,
у њој ме само права – љубав чека.

Слутим да ћу магле што туђински дишу
разгрнути телом и у дну срца их скрити,
а кад сунце гране и стабла зањишу...
тек ћу онда срећан и задовољан бити.

СЛОБОДАН ИВАНОВИЋ

Рођен је 04.09.1958.године у Параћину.

Средња стручна спрема.

У радном односу у Центру за социјални рад,
Параћин, као административни радник.

Члан је књижевног клуба *Петрус*, Параћин и
СКОР-а.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Пишу
ме песме* (2006, КК Мирко Бањевић и КЦ Параћин, Параћин), *Птице, месец и
остало* (2008, КК Мирко Бањевић и КЦ Параћин, Параћин) и *Све моје* (2010,
КЗЈ, Београд и КЦ Параћин, Параћин).

Адреса: улица Кумановска 15, 35250 Параћин, СРБИЈА.

Контакт: телефон 035/562057, мобилни телефон 060/5620057.

ИНАТ

Немојте се господо више борити за мене
и не копајте ми вене тражећи крв плаву,
пустите мене – сировог Балканца,
да се и даље држи свог ланца
и од трња венац да ставља на главу.
Немојте се више борити за мене.

Нека вас не брине простота моја,
Ја јесам од некаквог дивљег соја,
Што главу носи а душом мисли.

Глава је моја од неспокоја,
у њој се прошли векови стисли.
Пркос до пркоса, нема им броја,
Инат уз инат, ал` своје мисли,
нека вас не брине простота моја.

Пустите моју несрећу,
ја са њом живим дању и ноћу.
Како ви хоћете ја никада нећу,
Ал` често нећу ни како ја хоћу.

СНЕЖАНА ЈАЊИЋ

Рођена је 1950. године у Лесковцу.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан је Удружења писаца Лесковац и СКОР-а.

Добитник је неколико награда и признања на пољу поезије.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Кад јесен процвета* (2000), *Споменак* (2006), *У гнезду детињства* (2010).

Адреса: улица Јужноморавских бригада 1566/14,
16000 Лесковац, СРБИЈА.

Контакт: телефон 016/223804, мобилни телефон 061/6931277.

ЖАЛ ЗА СОКАКОМ

Корачам стазом детињства и младости,
кривудавам сокаком без тротоара,
на калдрми умрле су све радости,
остала на углу само чесма стара.

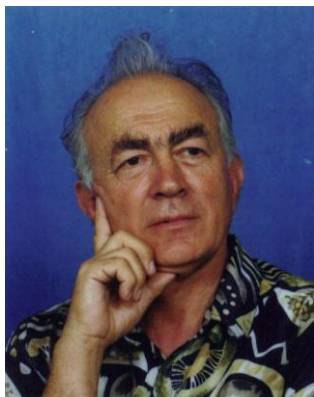
Недостају тарабе, ограде од прућа
и раскошне крошње кајсија и шљива
и дедина стара, некад турска, кућа,
да је сунце јарком светлошћу умива.

Мали голубарник не постоји више,
а велика шупа одавно је пала,
срушиле је неке јаке, хладне кише,
само трула греда на земљи остала.

Ту су лепршала крила голубова,
разнобојно перје летело је свуда,
онда би полако, изнад влажног крова,
слетали на гране једног црног дуда.

А мој брат им стално шапутао нешто,
милујући мало паперјасто теме,
на његовом длану стајали су вешто
и кључали мирно неко ситно семе.

Сад ми поглед лебди кроз празну авлију
и чезне за младим бусенима траве,
у грудима ветри успомена бију,
претачу ми тугу у даљине плаве.

ТАДИЈА БРАКОВИЋ

Рођен је 06.10.1934.године.

Висока стручна спрема – доктор.

Пензионер.

Члан је Друштва књижевника Војводине и
СКОР-а (члан Надзорног одбора).

Објављена књижевна дела: *Молитва* (1994,
СОС Дечије село, Сремска Каменица), *Тешке*
године (1995, СОС Дечије село, Сремска
Каменица), *Дједе, кажи ми нешто, оћу, образа*
ми (1997, 1998, 1999, Едука, Нови Сад) и

Калиграфија (2003, штампарија Будућност, Нови Сад).

Адреса: улица Антона Урбана 3ц, 21000 Нови Сад, СРБИЈА.

Контакт: телефон 021/6393230, мобилни телефон 062/8102021 и 064/1463341.

ЗЕМЉО МОЈА

Испуцала, земљо тврда,
докле ћеш да зјапиш,
увек жедна, увек гладна,
земљо моја?

Орасмо те,
копасмо те,
сејасмо те,
опет ништа,
тврда земљо.

Немаш плода,
немаш рода,
измучена,
истрошена,
земљо жедна.

Што се вјенча са каменом,
нероднице?

Сви одоше земљо жедна,
и орачи,
и копачи,
и сточари,
и ратари,
Па ни птице
не слијећу више на те,
нероднице.

Чекали смо облак
Жедни.
Ено
и он прође,
испуцала земљо тврда.

Ни додоле са Тупана
Бог не чује,
земљо моја,
нероднице!

ТЕОДОРА МАТИЋ- МЕДИЋ Тода

Рођена је 24.03.1945. године у Бајиној Башти.

Ван радног односа.

Члан је Удружења песника у Аустралији и у Америци, УКС и СКОР-а (председник Огранка Аустралија).

Објавила 9 књижевних дела.

Живи у Сиднеју, АУСТРАЛИЈА.

КУЋА МОЈИХ ПРЕДАКА

Долазим у кућу предака
са чежњом у очима.
Продирем мрачне зидове.
Узимам кључ, отварам врата,
а очи круже околу као да неког траже...
Ходам по кући,
осећам како ми врхови прстију додирују страх.
Нема више ни брата ни сестре,
ни мајке ни оца нема
на прагу да ме чекају.
Све је пусто!
У кући мистична тишина влада,
док туга одјекује улицом моје младости.
Узидаћу бол у хиљаду речи,
јер нисам цвет из корова,
нити сам камен отргнут од неке стене.
Уморна од пута тонем у сан,
као лађа у море.
Чемер и туга
затежу узде у мени,
а ноћ ме прогони...
Зора је раскопчала сан,
плеше на сенкама опијеног јутра,
док осећам мирис праисконских душа.
Отварам мале вратнице
и видим Венеру и Сатурн
како у мени спавају.
У кући мојих предака прелиставам време,
Да ставим на латице пожутелог папира.

ЧЕДОМИР ЧЕДА ШУЊЕВИЋ

Рођен је 1930.године у Дапсић.

Висока стручна спрема.

Пензионер.

Члан је СКОР-а.

Добитник је *Мајске награде* од стране
Покрајинског Савета за децу и омладину,
Новембарске награде, као и других књижевних
награда.

Објављена књижевна дела: збирке песама *Пејзажи сећања и зрења*, *Раст са
ивице угинућа*, *Стазом сунца*, *Црвене булке*, *Јесењи дарови*, *Зашта служи
дан*, *Херојска рударска*, *Светлости са згаришта*, *Помрачење сунца*, *Дечији
народ*, *Букварске песме*, *Јутарњи путокази* и *Заточеник снова*.

Контакт: телефон 021/403965.

Живи у Новом Саду, СРБИЈА.

ОКО ОТАЦБИНЕ

Ено нам деце у гају,
у огледалима Сунца,
у раскошном сјају.

Па хајте, децо,
хајде и ти, сине,
буди ухо
и око отаџбине.

Буди на кући слеме,
животу време,
њиви оштар плуг,
другу свом
најбољи друг.

САДРЖАЈ

Марина Жинић-Илић: РЕЧ УРЕДНИКА5
АЛЕКСАНДАР ФИЛИПОВИЋ Фића8
БЕЛА МАРКЌ КУЈУНЦИЋ9
БИЉАНА ЂУРИЦА10
БОРИС СТОЈАНОВ11
БОРИСЛАВ ГАВРИЋ12
БОРКА ДРАГОЉЕВИЋ13
БОРКА ЖИВАНОВИЋ14
БУДИМКА ТОШИЋ15
ВЕРА ПАВИЋ16
ВЛАДИСАВ АРСЕНОВИЋ17
ГОЈКО ЋУРЧИЋ18
ГОРДАНА Љ. МИЉКОВИЋ23
ГРАДИМИР ОБРАДОВИЋ24
ГРОЗДАНА ЦРЕПАЈАЦ25
ДАРИНКА ТРИФОВИЋ Дара26
ДОБРИНКА ОБРОВСКИ-КРАГИЋ27
ДРАГИЦА ГРБИЋ28
ДРАГИЦА ОБРАДОВИЋ29
ДРАГОЉУБ СТАНКОВИЋ30
ДУХОМИР ЦВЕТКОВИЋ31
ДУШАН ЖИВАНЧЕВИЋ32
ЂУРО МИЛЕКИЋ33
ЕРЖЕБЕТ ТОМИН34
ЖИВАДИНКА МАРКОВИЋ Жижа35
ЗОРКА ЧОРДАШЕВИЋ36
ИГОР СТАНКОВИЋ – Змај Врањски37
ЈАБЛАНКА ПАВЛОВИЋ38
ЈОВАН БОГДАНОВИЋ Јоб39
ЈОВАН МИХАЈИЛО40
ЈУЛКА ЕРЦЕГ41
ЉУБИНКА ТОШИЋ42
ЉУБИЦА ВУКОВ-ДАВЧИК43
ЉУБОМИР ТЕОФАНОВ44
МАРИНА ЖИНИЋ ИЛИЋ45
МАРКО СТЕВАНОВИЋ46
МИЛАН ДОБРОВОЉСКИ Ранчер47
МИЛИЦА БЕРЛОТ48
МИЛОЈЕ ВЕЉОВИЋ49
МИЛОРАД ЂУРЂЕВИЋ50

МИОДРАГ ЛАЗАРЕВИЋ51
МИОМИР М. ЛАКИЋЕВИЋ52
МИРЈАНА БАЛТЕЗАРЕВИЋ53
МИРКО ШУКАРА54
МИРОСЛАВ ПАУНОВИЋ55
НАЂА БРАНКОВ56
ОЗРЕНКА МИЛОЈКОВИЋ57
ОЛГА ВАСИЋ58
ОЛГА ГРАЧКО59
ПРЕДРАГ ВИДЕНОВИЋ60
ПРЕДРАГ РАДАКОВИЋ61
РАДИСЛАВ ЈОВИЋ62
РАДОЈКА КУВИЗИЋ63
РАДОМИР МИЛОЈКОВИЋ64
РАТКО БЕЛИЋ65
РУЖИЦА КЉАЈИЋ66
САНДРА ГРГУРЕВИЋ70
СВЕТОЗАР САВКОВИЋ73
СЛАВКО ШПАРОВАЦ Черни74
СЛОБОДАН ИВАНОВИЋ75
СНЕЖАНА ЈАЊИЋ76
ТАДИЈА ЕРАКОВИЋ77
ТЕОДОРА МАТИЋ МЕДИЋ Тода78
ЧЕДОМИР ШУЊЕВИЋ79

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

821.163.41-14 (082.2)

821.163.41-32 (082.2)

САЗВЕЖЋЕ 9 : зборник радова чланова СКОР,а Нови Сад /
[главни и одговорни уредник Марина Жинић-Илић] . - Нови Сад :
Савез књижевника у отаџбини и расејању, 2011 (Каћ : Копи
комерц) . – 83 стр. : илустр. ; 26 cm

Тираж 500. – Реч уредника : стр. 5. - Уз свако дело белешка
о аутору с његовом сликом.

ISBN 978-86-7970-092-6

1 . Жинић-Илић, Марина

COBISS.SR - ID 266681863